

KÜRTSZÓ

„A HETEDIK ANGYAL IS MEGFÚJTA KÜRTJÉT.
HATALMAS SZÓZATOK HANGZOTTAK A MENNYBEN.”

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

- „Krisztushoz vezető lépések”
– vezérfonal a kötethez (2.)

AZ IGE MELLETT

- Feladatunk-e ítélkezni a „kívülállók”
erkölcesei felett?

AZ IDŐK JELEI

- A világválság réme
és a megoldás illúziója

EVANGELIZÁCIÓ

- Az Eleki Életmódközpont
éves visszatekintése
- *Tapasztalatok, beszámolók
gyermekrovat*

Kedves Testvérek! Kegyelmes Istenünk újabb esztendővel ajándékozott meg minket. A viszályok nem csitultak a világban, sőt egyre inkább mélyülnek. A bizonytalanságok korát éljük, amikor minden meginog, de biztosak lehetünk abban, hogy Isten a helyén áll, és ebben a zűrzavarral teli világban mindent ellenőrzése alatt tart. Visszatekintve az elmúlt évre láthatjuk, hogy a háborúk, főleg az orosz–ukrán háború, és az ebből következő, az egész világot érintő válság a jövőtől való félelemmel, a létbizonytalanság érzésével tölt el sok embert.

Mások a fenntarthatóságban bíznak, és megoldásokat keresnek a fenyegető gazdasági, ökológiai és energetikai problémákra, vagy épp távol próbálják tartani magukat a tényekkel való szembesüléstől: „esznek-isznak és házasodnak, és nem vesznek észre semmit”. Szemünk előtt hullik darabjaira a világ, míg Jézus az ajtó előtt áll, és arra vár, hogy népe felbátorodva és erőre jutva elvégezze megbízatását. Krisztusi, megmentő szeretetet kell gyakorolnunk mindenki iránt, de ezt a szeretetet csak Tőle tanulhatjuk meg, ha szüntelenül Őrá tekintünk, és közösségünk van Vele s egymással. Ez pedig örömteli közösség kell hogy legyen.

„Ami hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségetek legyen velünk, és pedig a mi közösségünk az Atyával és az Ő Fiával, a Jézus Krisztussal. És ezeket azért írjuk néktek, hogy örömetek teljes legyen” – írja levelében János apostol (1Jn 1,3–4). *Ha... a világosságban járunk, mint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.*” (1Jn 1,7) Törekedjünk erre, míg tart a kegyelmi idő! Mert Ő mondja: „A kegyelem idején meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettelek. Íme, most van a kegyelem ideje! Íme, most van az üdvösség napja!” (2Kor 6,2) „Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok.” (Ef 5,16)

A szerkesztők

Az Ige mellett

- Feladatunk-e ítélkezni a „kívülállók” erkölcsi felett? 2

Hit általi megigazulás

- Krisztushoz vezető lépések. (2.)
Vezérfonal Ellen G. White könyve mondanivalójának olvasó-, illetve Biblia-kör keretében való átgondolásához 4

Az idők jelei

- A világválság réme és a megoldás illúziója: két friss dokumentum 7

A Bizonyságtételeket olvasva

- Rövid, elgondolkodtató idézetek az egységről 15

Evangelizáció

- Az Eleki Életmódközpont éves visszatekintése 16
- Könyvterjesztő tapasztalataink a karácsonyi időszakban 22
- Az Ellen White-alap helyzetéről 25

Tapasztalatok

- Geiger Benjámín és Flóra beszámolója az amerikai Wildwood Intézetből 26
- Örömteli tapasztalataink 27
- Hogyan gondoskodott rólunk Isten görögországi utazásunk során, 2022 őszén 30
- Egy telefonhívás, ami mindent megváltoztatott 32
- Istennel szerzett tapasztalataink az abasári bontás és építés munkái során 33

Gyermekeknek

- Egy kislány hite 35

Búcsúzunk

- Emlékezés id. Ottó Mihályra, hosszú életútjára, melyen Ura megtartotta, segítette, vezette őt (1929–2022) 37
- Megemlékezés Nyerges Ferencről (1937–2022) 38
- Vankó Zsuzsa igehirdetése Nyerges Ferenc testvér temetésén (2023. január 12.) 38

Feladatunk-e ítélkezni a „kívülállók” erkölcssei felett?

„Mert mi közöm ahhoz, hogy a kívül valókról is ítéletet tegyek? Avagy ti nem a belül levők fölött tesztek-e ítéletet? A kívül valókat pedig majd Isten ítéli meg. Vessétek ki azért a gonoszt magatok közül.” (1Kor 5,12-13)

Tapasztaljuk mindannyian, hogy mennyire beteljesedik napjainkban Jézusnak az a kijelentése, hogy az Ő eljövetele előtti világ hasonló lesz Lót napjaihoz (Lk 17,28). Ez közvetett, de egyértelmű utalás a homoszexualitás széles körben való elterjedésére, illetve az úgynevezett LMBTQ-irányzat mind nagyobb térhódítására. Hívó keresztények sokszor felháborodottan, megvetéssel szólnak azokról, akik ezt követik, védelmezik vagy támogatják. Sok keresztény úgy véli, hogy helyes támogatni azt is, ha állami törvényhozás akar gátat vetni e jelenségnek. Helyes-e, ha mi is így gondolkozunk és cselekszünk? Ebben nyújt eligazítást az az Ige, amelyet idéztünk.

Friss hír, hogy Ferenc pápa minden eddigi kijelentésénél megengedőbb nyilatkozatot tett a homoszexualitással és az LMBTQ-mozgalommal kapcsolatban. Egy interjúban a következőket mondta: „A melegeket üdvözölni és tisztelni kell, és nem szabad marginalizálni vagy diszkriminálni őket... Az egyház szerint bűn a homoszexualitás, de ugyanabban az értelemben, ahogy bűn az is, ha nem jótékonykodnak egymással az emberek.”

A Szentírás egyértelműen negatívan ítéli meg a nemiség ilyenfajta megélését, és rámutat annak súlyos, káros következményére, mind az egyén, mind a társadalom számára. *Természetellenesnek, tévelygésnek* nevezi, amely önmagában hordja bűntetését – lásd Rm 1,26–27; vö. 1Móz 19. feje.

Ezen a háttéren helyesnek gondolhatjuk, hogy kemény ítéletet mondjunk e jelenségről, és ha egy adott országban törvénnyel akarnak fellépni ellene, akkor azt támogassuk. A fenti Ige azonban útbaigazít bennünket. A tettről, jelenségről véleményt alkothatunk Isten erkölcsi törvénye alapján, sőt ezt szükséges is megtenni. „*Kívülálló*” embereket azonban nem ítélhetünk meg, nem gyűlölhethetünk, nem vethetünk meg (vö. Jel 2,6, mely szerint helyesen teszik a gyülekezet tagjai, ha a nikolaiták *cselekedeteit* gyűlölik, de semmiképpen sem a *nikolaitákat*). Mert mit tudjuk mi, hogy olyan emberek, akik soha nem hallottak Istenről, semmit sem tudnak erkölcsi törvényéről, viszont hatnak rájuk társadalmi divatok, mások példája, érvei, és kiszolgáltatottak mindezeknek, vajon nem megmenthetők-e, ha szimpatikus módon hallanak Istenről és törvényéről?

Magunk közt, atyafiak között semmiképpen nem lehet megtérni ilyenfajta bűnt, mert aki hívó, annak ismernie kell, hogy mi Isten szavának a bizonyágtétele erre vonatkozóan. „*Vessétek ki a gonoszt magatok közül!*” – mondja az Ige. Tehát magatok közül, és nem a világi társadalomból! Az Ige álláspontját szilárdan fenn kell tartanunk, az idézett pápai nyilatkozat ellenében, és azon a háttéren, hogy ma már különböző protestáns egyházak is jóváhagyják a meleg párok templomi esketését.

Más dolog viszont a külső társadalomban hangoztatni a szóban forgó jelenség kárhoztatását, és támogatni azt a törekvést, amely állami törvényhozással akar annak gátat szabni. A „*kívülállók*” megítélése nem a mi dolgunk, ezt Istenre kell hagynunk! Egyedül Ő tudja, hogy a korszellem által megfertőzött, „*tévelygés*” hálójába került emberek milyen ismerettel rendelkeznek vagy nem rendelkeznek, és hogy menthetők-e, megszólítha-

tók-e az evangéliummal, vagy sem. Az Ige szerint a megtéréskor „új teremtés”, mélyreható, radikális változás valósul meg (2Kor 5,17). Vannak példák arra, hogy ilyen bűnből is teljes mértékben megszabadultak emberek megtérésüket követően. Nekünk is úgy kell viszonyulnunk a világhoz, ahogyan Jézus tette, alábbi kijelentése szerint: „Nem azért küldte Isten az ő Fiát a világra, hogy kárhoztassa a világot, hanem hogy megtartassék a világ általa.” (Jn 3,17)

Ami pedig az állami törvénnyel való „erkölcsössé tétel” próbálkozását illeti, Blaise Pascal már évszázadokkal ezelőtt rámutatott ennek hiábavalóságára, illetve Isten akaratával nem megegyező voltára. „A mindent szelídséggel intező Istennek az a módszere, hogy az értelemben szokásokkal, a szívben pedig kegyelme segítségével ülteti el a vallást,

de ha erőszakkal és fenyegetéssel akarják beleplántálni az értelemben és a szívben, akkor nem a vallást, hanem a félelmet vetik el benne.” Ráadásul, ha az állam a keresztény erkölcsre, kultúrára hivatkozva akarja megfékezni a kétségtelenül káros erkölcsi elhajlásokat, akkor veszélyes precedens keletkezik, mert ezen az alapon megkísérelheti azt, hogy más, emberi hagyományon alapuló vallási előírásokat is állami törvénnyel kényszerítsen rá az emberekre.

Az Ige rávilágít arra, hogy mi a leghatékonyabb misszió, amit a körülöttünk mind romlottabbá váló társadalom érdekében tehetünk: „Legyetek feddhetetlenek és tiszták az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, akik között fényletek, mint csillagok e világon, életnek beszédét tartva éljük...” (Fil 2,15–16)

Vankó Zsuzsa

Frans Menton
(kb. 1550–1615)
holland festő
alkotásán
Lót visszatartani
igyekszik
a sodomai
férfiakat a bűn
elkövetésétől

KRISZTUSHOZ VEZETŐ LÉPÉSEK (2.)

Vezérfonal Ellen G. White könyve mondanivalójának olvasó-, illetve Biblia-kör keretében való átgondolásához

(Az 1–6. fejezethez kapcsolódó vázlatokat a *Kürtszó* legutóbbi, 2022/3. számában találjuk.)

7. A tanítványság próbája

2Kor 5,17

Gal 5,22

1Jn 2,3–6

Jn 14,23–24; 15,10

1Jn 2,1

Fil 1,8

Összegző és személyes hitbeli állapotunkkal szembesítő kérdések:

→ Mi a bizonyossága annak – önmagunk és mások számára –, hogy valóban megtértünk, újjászülettünk, hogy ténylegesen Krisztus tanítványai vagyunk?

→ Melyik az a két alapvető tévedés, melyektől óvakodnunk kell?

→ Mi a különbség az igaz hit és a hamis hit között?

→ Miben találjunk bizonyos reménységet, ha méltatlanságaink és fogyatkozásaink kétségbe ejtenek, és felmerül bennünk, hogy vajon elnyerhetjük-e az üdvösséget?

8. Növekedés „Krisztus teljességéig”

1Pt 2,2; Ef 4,13–16

Ésa 61,11

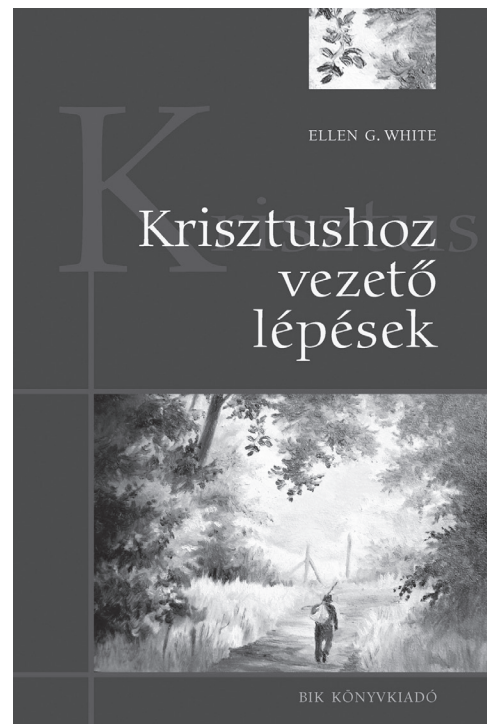
Jn 15,5

Zsid 10,38

2Kor 3,18

Fil 2,13

Összegző és személyes hitbeli állapotunkkal szembesítő kérdések:

→ Mi a növekedés törvénye a természet világában és a lelki növekedésben egyaránt?

→ Beleesünk-e mi is abba a tévedésbe, hogy úgy gondoljuk: a növekedés, a megszentelődés részben Isten munkája, részben pedig a mi teljesítményünk kell hogy legyen?

→ Hogyan maradhatunk Krisztusban? Mi a reggeli ima jelentősége e tekintetben?

→ Hogyan, milyen úton-módon váltak Krisztushoz hasonlóvá az első tanítványok?

9. Életfeladatunk

Mt 20,28; Jn 4,34; 17,4

Zsid 1,14

Ef 2,10

Kol 3,23

2Kor 2,15

Összegző és személyes hitbeli állapotunkkal szembeesítő kérdések:

- Mi jellemezte Krisztust földi életében?
- Mi jellemzi az angyalokat is, mi a menny törvénye?
- Milyen vágy ébred fel azonnal, természetes módon abban az emberben, aki Krisztus tanítványává lett?
- Mi a kapcsolat a lelki növekedés és a szolgáló élet között?
- Mi minden lehet a Krisztusért való szolgálat területe életünkben?

10. Isten ismerete

Zsolt 104,24.27–28

Zsolt 33,5

Jn 5,39

Jn 6,63

Jn 16,13–14

Összegző és személyes hitbeli állapotunkkal szembeesítő kérdések:

- Hogyan növekedhetünk Isten ismeretében, ha felismerjük gondviselése munkáját a természet világában?
- Hogyan növekedhetünk Krisztus ismeretében, megváltó műve megértésében a Szentírás tanulmányozása által?
- Elég-e, hogyha csak mások közvetítésével – prédikációk hallgatása, könyvek olvasása által – kerülünk kapcsolatba a Szentírás igéivel? Fontos-e, hogy személyesen kutassuk, tanulmányozzuk az Írásokat?
- Milyen tanácsot találunk ebben a fejezetben a leghatékonyabb Biblia-tanulmányozást illetően?

→ Miért fontos, hogy soha ne tanulmányozzuk a Szentírást az Isten Lelkét segítségül hívó ima nélkül?

11. Az ima kiváltsága

Zsolt 55,23

Mt 7,7; Rm 8,32

Zsolt 51,19; Jn 6,37

Mk 11,24

Rm 12,12; Kol 4,2; Fil 4,6

Mt 6,9

Jn 15,16

Zsid 7,25; Zsolt 50,23

Összegző és személyes hitbeli állapotunkkal szembeesítő kérdések:

- Milyen meghatározást olvashatunk az imádság mibenlétéről a fejezet első bekezdése utolsó mondatában és második bekezdésében?
- Mi jellemezte Jézus imaéletét földi életében?
- Min csodálkoznak a mennyei angyalok, látva, hogy milyen keveset és milyen csekély hittel imádkozunk?
- Mire irányul folyvást az ellenség törekvése?
- Vegyük számba az imameghallgatás feltételeit a fejezetben foglaltak alapján?
- Melyek az imádkozás különböző alkalmai, formái? Milyen hely és idő alkalmas arra, hogy imádkozzunk?
- Miért legyen helye imádságunkban a hálaadásnak és a dicsőretnek is?

12. Mit tegyünk kételyeinkkel?

Jób 11,7–8; Rm 11,3

Zsolt 97,2

5Móz 29,29

1Kor 2,10–11

Zsid 3,12

Jn 7,17

1Kor 13,12

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

Összegző és személyes hitbeli állapotunkkal szembesítő kérdések:

- Kitől származnak a kételkedés sugallatai?
- Miért vannak és maradnak titkok számunkra a Bibliában a jelen életben?
- Megalázó-e számunkra, ha elismerjük, hogy a Szentírás szorgalmas kutatása mellett se találunk mindenre magyarázatot?
- Mi minden ad azonban bőségesen alapot ahhoz, hogy feltétlen bizalmunk legyen Istenben?

13. Öröm az Úrban

Jn 15,11

Rm 8,33

Jn 16,33

Mt 10,29–31

Jn 14,27

Zsid 10,35

Összegző és személyes hitbeli állapotunkkal szembesítő kérdések:

- Milyen üzenetet közvetít környezetünknek a keresztényi életről és Istenről az, hogy milyen

az arckifejezésünk, a hanghordozásunk, a kedélyünk?

- Milyen hasonlattel mutat rá a könyv szerzője arra, hogy megszorítjuk Istent azzal, ha folyvást csak a rossz dolgokra szegezzük tekintetünket, és kétségbe vonjuk szeretetét? Melyik igével tegyük helyre saját magunkat, amikor megkísért bennünket a komor hangulat és a panaszkodás?

- Miért fontos megszívlelnünk ezt a felhívást: „Tegyük életszabállyá a magunk számára, hogy egyetlen kételkedő vagy csüggesztő szót sem fogunk kiejteni mások előtt?”

- Milyen volt Jézus élete és jelleme az evangéliumok tanúsága szerint?

- Helyénvaló-e, ha megrémülünk az anyagi nehézségektől?

- Mi minden érvet vonultassunk fel emlékeztünkben a komor, csüggesztő gondolatok ellen?

A VILÁGVÁLSÁG RÉME ÉS A MEGOLDÁS ILLÚZIÓJA: KÉT FRISS DOKUMENTUM

Azért esett a választás az alábbi szemelvények által bemutatott két friss dokumentumra, mert rendkívül szemléletes illusztrációi azoknak a tendenciáknak, amelyek alapvetően meghatározzák az előttünk álló korszakot. Figyeljük meg: mintha a történelem utolsó felvonásáról szóló bibliai dráma színpadának díszletei és szereplői állnának fel sorban a színpadra, mielőtt a függöny felemelkedne.

Az első dokumentum a világ legbefolyásosabb politikusait, gazdasági, pénzügyi, biztonságpolitikai és egyéb vezetőit, illetve szakembereit tömörítő *Világ gazdasági Fórum* legújabb, 2023 januárjában kiadott jelentése. E jelentést a fórum éves összejövételére szokták időzíteni, amely mintegy programként szolgál az említett befolyásos személyek tanácskozása számára. Emiatt tehát jelentősége óriási, hiszen egyfelől tükrözi, másfelől pedig meghatározza a világ vezetőinek szemléletét, cselekvési programját. Az idei jelentés különösen pesszimista a világ jövőjét illetően. Szó sincs tehát arról, hogy a világ sorsát e szervezet, a Világ gazdasági Fórum tartaná kézben, ahogyan azt néhányan feltételezik és hirdetik: A jelentésből

pontosan az derül ki, hogy pillanatnyilag senki nem tartja kézben a világ sorsát, amely világ a szétesés és a káosz felé sodródik – egyébként teljes összhangban szólva azzal, ahogyan Jézus nagy apokaliptikus beszéde jellemzi a történelem utolsó korszakának beköszöntét.

A jelentés továbbmegy a korábbi jellemzésekénél, és immár nem csupán elszaporodó válságokról beszél, hanem arról, hogy e válságok – melyek önmagukban is rendkívül súlyosak – kölcsönhatásba lépnek egymással, és ennek eredményeképpen egy olyan óriásválság viharát vetítik előre, amely súlyosabbnak ígérkezik annál, mint amit az egyes válságok eredményét pusztán összeadva el tudunk képzelni. Egy külön fogalmat is bevezet erre a jelentés – követve a témával foglalkozó szakembereket –, ez pedig a polikrízis (szó szerint: „sokválság”). A polikrízis a fentebb vázolt jelenségre, vagyis az egymással párhuzamosan jelentkező, önmagukban is szélsőséges terhelést jelentő válságok kölcsönhatásba lépésére utal, amit talán úgy lehet egyszerűen elképzelni, hogy nem összeadjuk ezen válságok következményeit, hanem megszorozzuk egymással.

Érdemes megjegyezni, hogy ezen a háttéren különösen életszerűnek, mondhatni a világtörténelem alakulásáról szóló tudományos, tárgyilagos leírásnak tekinthető Jézus nagy apokaliptikus beszédének indítása, amelyet ez idáig sokan hajlamosak voltak egyfajta túlzóan pesszimista „végítélettel” való riogatásnak tekinteni: „*Hallanotok kell majd háborúkról és háborúk híreiről: meglássátok, hogy meg ne rémüljete; mert mindezeknek meg kell lenniök. De még ez nem itt a vég. Mert nemzet támad nemzet ellen, és ország ország ellen; és lesznek éhségek és döghalálok és földindulások mindenfelé. Mindez pedig a sok nyomorúságnak kezdete.*” (Mt 24, 6–8.) Ha elolvassuk a folytatásban az említett szemelvényeket, látni fogjuk, hogy ezek egy jottányival sem kevésbé tragikus képet festenek elénk.

A másik dokumentum a jelenlegi pápához közel álló, nagyon tekintélyes katolikus, jezsuita professzor tanulmánya, amely a Vatikán félhivatalos lapjában jelent meg. A tanulmány a világ válságára adott kétfajta megközelítést elemzi: az egyik a nacionalista politikai identitásba bezárkózó álláspont, amely a vallást is ennek érdekében használja fel, manipulálja. A szerző szerint ez a világ komoly megosztottságát eredményezi, és háborúkhöz vezet. Ismét Jézus apokaliptikus beszéde juthat eszünkbe, amely a világtörténelem utolsó szakaszának felvezetését egy olyan „polikrízissel” írja le, amelyben kiemelt szerepe van a végzetesen elmélyült politikai megosztottságnak és nacionalizmusnak („*nemzet támad nemzet ellen, ország ország ellen*”). Ez idáig pontosnak és elfogadandónak is tekinthető a tanulmány elemzése.

Ezzel a jelenséggel egyidejűleg azonban a tanulmány szerzője Ferenc pápa irányvonalát állítja szembe, amely nem csupán a vallási és nemzeti toleranciát, hanem a vallási különbözőségek bizonyos meghaladását is hirdeti a világot sújtó válságok legyőzésére létrehozandó intézményes politikai egység érdekében. Nem kell nagyon sokat gondolkodni azon, hogy lássuk, a végső események Jézus által felvázolt dinamikája bontakozik

ki egyre inkább előttünk: egyfelől az emberiség megosztottsága által előidézett, illetve súlyosbított válságok mindent elborító kölcsönhatása, a „polikrízis”, ennek ellenhatásaként pedig a megosztottság meghaladásának vallási ígérete, illetve illúziója. Azt kell hogy mondjuk, ez utóbbi annál vonzóbb lesz, minél nagyobb és kézzelfoghatóbb, hűsbavágóbb tragédia elhárítását ígéri. Márpedig az első szemelvény, vagyis a *Világgazdasági Fórum* jelentése épp erről, egy példa nélküli polikrízis korszakának beköszöntéről beszél.

A Világgazdasági Fórum Globális kockázatjelentés – 2023 című kiadványa:¹

Ennek az évtizednek az első éve az emberiség történelmének egy különösen zavaros időszakát hozták el. A Covid–19 világjárványt követő „új normálisához” való visszatérést gyorsan megzavarta az ukrajnai háború kitörése, ami újabb élelmiszer- és energiaválságok sorozatát hozta magával – olyan problémákat gerjesztve tovább, amelyek megoldásába évtizedek fejlődését fektették.

A 2023-as év kezdetén a világ olyan kockázatokkal néz szembe, amelyek egyfelől teljesen újnak, ugyanakkor hátborzongatóan ismerősnek tűnnek. Olyan „régibbi” kockázatok – infláció, megélhetési válságok, kereskedelmi háborúk, tőkekiáramlás a feltörekvő piacokról, széles körű társadalmi nyugtalanság, geopolitikai konfrontáció és a nukleáris háború kísértete – visszatérésének vagyunk tanúi, amelyeket e generáció üzleti vezetői és közpolitikai döntéshozói közül kevesen tapasztaltak meg. Mindezeket a globális kockázatok viszonylag új fejleményei is felerősítik, ideértve a fenntarthatatlan mértékű adósságot, az alacsony növekedés új korszakát, az alacsony globális beruházási szintet és a globalizáció le-

¹ <https://www.weforum.org/reports/global-risks-report-2023/digest>

épülését, az emberi fejlődés visszaesését az évtizedes fejlődés után, a kettős felhasználású (polgári és katonai) technológiák gyors és korlátlan fejlődését, valamint az éghajlatváltozás hatásainak és az ezzel szembeni célkitűzések növekvő nyomását az 1,5 °C-os világra való áttérés egyre szűkülő lehetőségei közepette. Mindezek együttesen egy egyedülálló, bizonytalan és viharos évtizedet alakítanak ki. (...)

A következő évtizedet környezeti és társadalmi válságok fogják jellemezni, amelyek mögöttes geopolitikai és gazdasági tendenciák által vezéreltek. A következő két évben a „megélhetési költségek válsága” a legsúlyosabb globális kockázat, amely rövid távon tetőzik. A „biológiai sokféleség csökkenése és az ökoszisztémák összeomlása” az egyik leggyorsabban romló globális kockázatnak számít a következő évtizedben, és mind a hat környezeti kockázat szerepel a következő 10 év 10 legnagyobb kockázata között. Kilenc kockázat szerepel az első 10 helyen mind rövid, mind hosszú távon, köztük a „geoökonómiai konfrontáció” és a „társadalmi kohézió eróziója s a társadalmi polarizáció”, valamint két új szereplő a toplistán: „Széles körű kiberbűnözés és a kiberbiztonság hiánya” és „nagyarányú, nem önkéntes migráció”. (...)

A gazdasági háborúskodás mindennapossá válik, a globális hatalmak közötti összecsapások és az állami beavatkozás a piacokon a következő két évben egyre nagyobb méreteket ölt. A gazdaságpolitikát védekező jelleggel, az önellátás és a rivális hatalmakkal szembeni szuverenitás kiépítésére fogják alkalmazni, de egyre inkább támadó jelleggel is bevetik majd, hogy korlátozzák mások felemelkedését. Az intenzív geoökonómiai fegyverkezés rávilágít majd a globálisan integrált gazdaságok közötti kereskedelmi, pénzügyi és technológiai, kölcsönösen meglévő függőségből adódó biztonsági sebezhetőségekre, ami a bizalmatlanság és a megosztottság fokozódó körforgásának kockázatát hordozza magában. Ahogy a geopolitika felülkerekedik a gazdaságon, úgy válik egyre valószínűbbé a gazdaságtalan termelés és az emelkedő árak hosszabb távú növekedése. A globális pénzügyi és gazdasági rendszer hatékony működése szempontjából kritikus fontosságú földrajzi gócpontok, különösen az ázsiai és csendes-óceáni térségben, szintén növekvő aggodalomra adnak okot. (...)

AZ IDŐK JELEI

A súlyosbodó válságok egyre kiterjedtebb hatást gyakorolnak a társadalmakra, a lakosság jóval szélesebb rétegének megélhetését sújtják, és több gazdaságot destabilizálnak a világon, mint a hagyományosan sebezhető közösségek és a törékeny államok. A 2023-ra várhatóan ható leg súlyosabb kockázatokra – köztük az „energiaellátási válságra”, a „növekvő inflációra” és az „élelmiszer-ellátási válságra” – építve már most érezhető a globális megélhetési költségválság. A gazdasági hatásokat eddig a tehetősebb országok képesek voltak tompítani, de számos alacsonyabb jövedelmű ország egyszerre több válsággal is szembesül: adósság, éghajlatváltozás és élelmezésbiztonság. A kínálati oldalon fennálló nyomás azzal a kockázattal jár, hogy a jelenlegi megélhetési válság a következő két évben szélesebb körű humanitárius válsággá válik számos importfüggő piacon.

Az ezzel járó társadalmi zavargások és politikai instabilitás nem korlátozódik csupán a feltörekvő piacokra, mivel a gazdasági nyomás továbbra is sújtja a közepes jövedelműek rétegét. A jóléti fejlődés terén bekövetkezett veszteségek és a csökkenő társadalmi mobilitás miatti növekvő csalódottság, valamint az értékek és az egyenlőség terén egyre nagyobbra nyíló szakadék egzisztenciális kihívás elé állítja a politikai rendszereket szerte a világon. A kevésbé centrista vezetők megválasztása, valamint a gazdasági szuperhatalmak közötti politikai polarizáció a következő két évben tovább csökkentheti a közös problémamegoldás lehetőségét, ami a szövetségek szétterjedéséhez és egy instabilabb dinamika kialakulásához vezethet.

A közzféra finanszírozásának szűkülése és az ezzel párhuzamosan fennálló biztonsági aggályok miatt csökken a következő globális megrázkódtatás elviselésére való képességünk. A következő tíz évben egyre kevesebb országnak lesz elég költségvetési mozgástere ahhoz, hogy a jövőbeni növe-

kedésbe, a zöld technológiákba, az oktatásba, az ellátásba és az egészségügyi rendszerekbe fektessen be. Az állami infrastruktúra és szolgáltatások lassú hanyatlása mind a fejlődő, mind a fejlett piacokon viszonylag fokozatos lehet, de az egymásra halmozódó kihívások erősen rontják a humán tőke erejét és a fejlődést – ami kritikus lenne a többi globális kockázat enyhítése szempontjából...

Az egyidejű sokkok, a mélyen összekapcsolódó kockázatok és az erodálódó ellenálló képesség a polikrízisek kockázatát idézik elő, amikor a különböző válságok olyan kölcsönhatásba lépnek egymással, hogy az összhatás messze meghaladja az egyes részek pusztá összegét. A csökkenő geopolitikai együttműködés középtávon az egész globális kockázati környezetre hatással lesz, többek között hozzájárulva a természeti erőforrások kínálatával és keresletével kapcsolatos, egymással összefüggő környezeti, geopolitikai és társadalmi-gazdasági kockázatok potenciális polikríziséhez...

Az elkövetkező években, amikor a folyamatos, egyidejűleg jelentkező válságok a gazdasági és geopolitikai környezet strukturális változásait idézik elő, felgyorsítják az egyéb kockázatokot, amelyekkel szembe kell néznünk.

David Hollenbach S. J.: *A vallási nacionalizmus és a Ferenc pápa által képviselt „találkozás kultúrája”* című tanulmánya¹

Az utóbbi években a vallás egyre inkább jelen van a nemzetközi politikai vitákban. Ez annak köszönhető, hogy egyes vallási közösségek aktív résztvevői a nemzetközi színpadon zajló konfliktusoknak. A vallási ihletésű nacionalista mozgalmak ma a legveszélyesebb tényezők közé tartoznak, amelyek konfliktusokhoz vezethetnek. Másrészt a vallási közösségek is fontos szereplői a békének; és különösen Ferenc pápa tetteivel és tanításaival jelentős vallási szerepet játszik a békében...

A konfliktusokhoz való vallási hozzájárulás legnyilvánvalóbb mai példája az Ukrajna ellen vívott balsorsú orosz háború, amelyet Vlagyimir Putyin elnök Kirill pátriárkának, az orosz ortodox egyház fejének erőteljes támogatásával kezdeményezett. Az ellenségeskedés a konfliktusokat szabályozó etikai normák és a nemzetközi jogban rögzített garanciák figyelmen kívül hagyásával zajlik...

Valójában Putyin, hogy igazolja az általa vezetett föderáció jelenlegi intézkedéseit, gyakran hivatkozott mind a vallási, mind a nacionalista értékekre. Azt állítja ugyanis, hogy Ukrajna nem független ország, és ezért nem rendelkezik olyan szuverenitással, amely megérdemelné az ENSZ Alapokmánya által megkövetelt tiszteletet. Ehelyett inkább Oroszország része, és ezért az általa indított „katonai művelet” egyáltalán nem jelenti egy független állam szuverenitásának és területi integritásának megsértését. Röviden, Putyin a háborút Ukrajna védelmeként mutatja be – az EU, a NATO és általában a Nyugat jogtalan nyomásával szemben. Ezt az állítását történelmi és vallási okokra egyaránt alapozza. Amikor pél-

dául az orosz csapatok 2014-ben megtámadták az Ukrajnához tartozó Krímet, Putyin a történelemre hivatkozott, hogy igazolja állítását, miszerint „az emberek szívében és elméjében a Krím mindig is Oroszország szerves része volt”. Az elnök gyakran megismételte ezt a kijelentését. 2021 júliusában kijelentette, hogy az oroszok és az ukránok „egy nép”, néhány nappal az ellenségeskedések megkezdése előtt pedig azt mondta: „Ukrajna számunkra nem csupán egy szomszédos ország. Elidegeníthetetlen része történelmünknek, kultúránknak és szellemi terünknek.” E történelmi kijelentések alátámasztására vallási garanciákat hozott fel: az orosz és ukrán identitás közös gyökereire hivatkozott, amelyek Vlagyimir (ukránul Volodimir) herceg 988-as keleti keresztény hagyomány szerinti megkeresztelkedéséig nyúlnak vissza.

A közös orosz és ukrán identitás vallási igazolását az orosz ortodox egyház vezetője, Kirill pátriárka is megerősítette. Putyinhoz csatlakozva kijelentette, hogy az ukránok „Szent Oroszország népeinek” részei. Úgy érvelt, hogy Oroszor-

¹ *La Civiltà Cattolica*, no. 4142., 2023. jan. 21.

szág ukrainai szerepvállalása nem csupán politikai harc, hanem „metafizikai jelentőséggel” bír. A háborút élet és halál kérdésének nevezte, amely a dekadens Nyugat állítólagos szabadságjogaival szemben áll. Oroszország Ukrajna elleni háborúja tehát nacionalista értékekben gyökerezik, amelyeket a hitre és a vallási történelemre való hivatkozással is alátámasztanak. Ez a vallás által támogatott orosz nacionalizmus szöges ellentétben áll a hittel és az etikával, amelyek minden ember közös természetéből kiindulva olyan tiszteletet követelnek, amely túlmutat a nemzeti és vallási különbségeken.

Sajnos meg kell jegyezni, hogy a vallási ihletű nacionalizmus más kontextusban is jelen van, elsősorban az Egyesült Államokban. Az elmúlt években a keresztény nacionalizmus az Egyesült Államok politikájában és kultúrájában befolyásos erőként jelent meg. Bár következetessége nem tűnik könnyen mérhetőnek, Andrew Whitehead és Samuel Perry szociológusok empirikus adatokból azt a bizonyítékot vonták le, hogy az amerikaiak 42%-a úgy véli, „az USA sikere Isten tervének része”. Más statisztikai számszerűsítések azt mutatják, hogy az amerikaiak közel fele úgy vélekedik, hogy a kereszténység beágyazódott az ország polgári életébe és nemzeti identitásába. A keresztény Amerika hívei úgy vélik, hogy a jelenlegi tendenciák aláássák a kereszténység és az USA közötti történelmi kapcsolatot, és ennek következtében az ország identitása veszélybe kerül. Ezért olyan politikát támogatnak, amelynek célja a nemzet keresztény identitásának helyreállítása, összekapcsolva a kereszténység egy bizonyos elképzelését az USA nemzeti stratégiájának egy sajátos olvasatával. Ezt mutatták a nagyméretű fakeresztek és a „Jézus megment” feliratú transzparenszek, amelyeket a 2021. január 6-ai elnökválasztást követő, az amerikai kongresszus elleni erőszakos támadás során állítottak ki...

Az oroszországi és az amerikai vallási nacionalizmusok közötti hasonlóság egyértelmű: a vallási hagyományokra hivatkoznak, hogy támogas-

sák a jövő egy sajátos vízióját, amely felé a nemzetnek tartania kell. Mindkét esetben nyugodtan feltételezhetjük, hogy a meghirdetett programok valójában nem vallásosak, hanem a vallást manipulálják a nacionalista program támogatása érdekében. Mégis, mind az orosz, mind az amerikai esetben a vallástörténet és a vallási értékek értelmezéseire rendszeresen hivatkoznak olyan programok előmozdítása érdekében, amelyeket támogatóik ténylegesen vallásosnak tekintenek. Mivel mindezen nacionalista mozgalmak támogatói transzcendens alapot tulajdonítanak céljaiknak, az ilyen mozgalmakat „vallási nacionalizmusnak” lehet nevezni...

Ma azonban számos vallási közösség határozottan ellenzi a vallási nacionalizmus ezen áramlatait. Egy fontos ortodox nyilatkozat, a *A világ életéért: Az ortodox egyház társadalmi etikája felé* című nyilatkozat határozottan elítéli az ukrainai orosz háborút. Ezt 2020. március 27-én tették közzé Bartholomaiosz konstantinápolyi ökumenikus pátriárka jóváhagyásával, és a moszkvai székhelyű Orosz Ortodox Egyház kivételével szinte az egész ortodox világ vezetőinek támogatását élvezi. A szöveg emlékeztet arra, hogy 1872-ben a

konstantinápolyi zsinat elítélte az ortodox hit alárendelését az etnikai identitásoknak és a nemzeti érdekeknek. Nyíltan vitatja Putyin elnök és Kirill pátriárka hivatkozásait az orosz vallástörténetre és a keresztény etikára az ukrajnai háború támogatása érdekében.

Egy másik, kevésbé tekintélyes dokumentum, a 2022. március 13-án kiadott, az „orosz világ” tanításáról szóló nyilatkozat (*Russzkij Mir*), amelyet az ortodox egyház számos vezetője és tudósa írt alá, az orosz nacionalizmus és az ortodox hit összekapcsolását „eretnekségnek” és „az ortodoxia, a keresztény hit és az emberiség számára mélyen károsnak” tartja.

Az Egyesült Államokban a közelmúltban megjelent keresztény nacionalista mozgalmakkal szemben szintén erős vallási ellenállás tapasztalható. A *Baptista Közös Bizottság a Vallásszabadságért* segédkezett a „Keresztények a keresztény nacionalizmus ellen” nevű mozgalom támogatásában, amely ellenzi a keresztény és az amerikai identitás egyesítésére irányuló kísérletet, mint „Jézus evangéliumának félreértelmezését és az amerikai demokrácia fenyegetését”. Azzal érvel, hogy ezt a torzítást fokozza, hogy a keresztény na-

cionalizmus „gyakran átfedésben van a fehér felsőbbrendűséggel és a faji elnyomással, és fedezetet nyújt nekik”. A mozgalom támogatást kapott az Egyesült Államok legtöbb nagy protestáns egyházának vallási vezetőitől, köztük az amerikai baptistáktól, az episzkopálisoktól, az Amerikai Evangélikus-Lutheránus Egyháztól, a kvékerekettől, az Egyesült Államok Presbiteriánus Egyházától és az Egyházak Nemzeti Tanácsától.

A vallási nacionalizmussal szembeni ellenállás mélyen gyökerezik a legtöbb nagy vallási hagyományban. A judaizmus és a kereszténység egyaránt vallja, hogy minden ember Isten képére és hasonlatosságára teremtett (vö. Gen 1,27). Ezért minden személynek közös szentsége van, amely túlmutat azokon a határokon, amelyekből a nemzeti identitások erednek. Ez a felismerés még a muszlim vallásban is túlmutat a nemzeti, kulturális és vallási határokon. Isten egysége a muszlim hit központi gondolata, és ez az egység tükröződik az emberi faj egységében. A Korán azt hirdeti, hogy az utóbbit Allah *umma wahida*, azaz „egy közösség” formájában teremtette (2,213. szúra). A muszlim közösségre tehát az a feladat hárul, hogy a történelem során kialakult nemzeti és vallási megosztottság ellenére fenntartsa az emberi egységet. Az emberi egység hasonló felfogása más hagyományokban is megtalálható. (...)

A pápa hangsúlyozza, hogy a találkozás először az interperszonális interakcióban nyilvánul meg, amely a kölcsönös szeretetben éri el teljességét. De azt is hangsúlyozza, hogy a találkozás közösségi szinten is megtörténhet, amikor az egyik közösség pozitívan viszonyul a másikhoz, elismerve annak értékeit és jogait. A találkozás tehát történhet társadalmi szinten is, és hozzájárulhat a makrokapcsolatok kialakításához társadalmi, gazdasági és politikai szinten. Ha ez megtörténik, a találkozás hozzájárul az igazságosság és a béke előmozdításához a közösségeken belül, és a nemzetek között globálisan. Ez a közösségi találkozás pedig ahhoz vezethet, amit Ferenc pápa „társadalmi barátság” nevez, és amelynek hatásai

AZ IDŐK JELEI

resztény vallási vezető befolyásolt volna. Ebből adódóan a pápa és a nagyimám találkozási intézményi és hosszú távon jelentős előrelépéshez vezethetnek a keresztény–muzulmán kapcsolatokban. A keresztény és a muszlim közösségek együttesen a világ népességének valamivel több mint a felét teszik ki. Ezért a korábbi kapcsolataikat gyakran jellemző konfliktusoktól és erőszakos cselekményektől a kölcsönös megbecsülésen és békés szolidaritáson alapuló interakcióra való áttérés minden

a politikai intézményekre is kihatnak, elősegítve bennük azt, amit „politikai szeretetnek” nevezhetünk. A személyek és a közösségek közötti találkozásnak ezek a társadalmi dimenziói ösztönözni fogják az erőfeszítéseket, hogy „egészségesebb intézményeket, igazságosabb rendszereket, támogatóbb struktúrákat hozzanak létre” (FT, 186). Elősegítik annak a fejlődését, amit Ferenc pápa „a találkozás kultúrájának” nevez.

A *Fratelli tutti* elején a pápa megjegyzi, hogy ennek az enciklikának az elkészítésére különösen a kairói Al-Azhar mecset nagyimámja, Ahmad Al-Tayyeb bátorította őt. A pápa és a nagyimám ezt megelőzően már találkozott, hogy közösen készítsék elő az *Emberi testvériségről* szóló dokumentumot, amelyet 2019 februárjában Abu Dhabiban együtt adtak ki.

Eddig még egyetlen pápa sem hivatkozott arra, hogy egy fontos pápai dokumentumot közvetlenül egy nem ke-

bizonytal nagy történelmi jelentőségű, és fontos hozzájárulást jelenthet a globális békéhez és igazságossághoz.

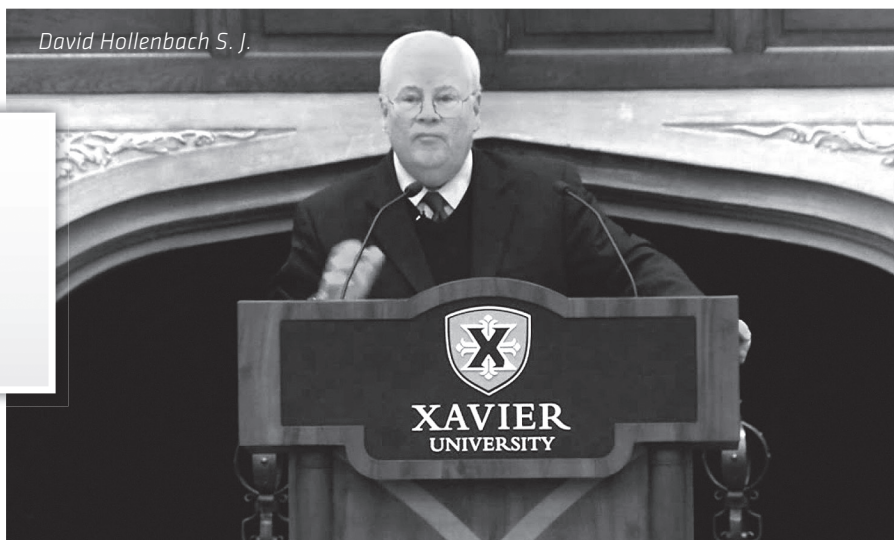
A Ferenc pápa által képviselt „találkozás kultúrája” tehát erősíti a vallási ellenállást a vallási nacionalizmussal szemben, amely ma komoly veszélyt jelent az emberiségre. Rajtunk áll, hogy elfogadjuk Ferenc meghívását a konkrét emberekkel való találkozásra és valós szükségleteik felismerésére. Arra is fel vagyunk kérve, hogy hatékony választ adjunk erre a meghívásra, azáltal, hogy olyan intézményeket hozunk létre, amelyek képesek támogatni a világunk megosztó háttárain túllépő találkozásokat. Az ilyen találkozások és intézmények döntő szerepet játszanak a béke és az igazságosság előmozdításában, amelyekre ma oly nagy szükség van.

PD

David Hollenbach S. J.

LA CIVILTÀ
CATTOLICA

BEATUS POPULUS, CUIUS DOMINUS DEUS EIUS

Rövid, elgondolkodtató idézetek az egységről

Hogyan jön létre a valódi egység?

Szokásaik és természetük tekintetében az apostolok igen különbözőek voltak. Ott volt közöttük Máté, a vámszedő és a római hatalmat engesztelhetetlenül gyűlölő, heves természetű, vakbuzgó Simon, a nagylelkű, lobbanékony Péter, az aljas lelkületű Júdás, az igaz szívű, de félénk Tamás, a lassú felfogású és kételkedésre hajlamos Fülöp és Zebedeus becsvágyó, szókimondó fiai. Hibáikkal, örökölt hajlamaikkal és felvett szokásaikkal együtt mégis Krisztusban és Krisztus által Isten családjában lakoztak, s azt tanulták, hogyan legyenek egyé hitben, tanításban és lelkületben. Voltak próbáik, sérelmeik, véleménykülönbségeik, de amíg Jézus lakozott szívükben, semmilyen széthúzás nem fenyegette közösségüket. Jézus szeretete egymás iránti szeretetre vezette őket, a Mester tanítása, példaadása összhangot teremtett közöttük, egységbe forrasztotta a tanítványokat, így gondolkodásukban, ítéletalkotásukban is egyé váltak. Krisztus volt a középpont, és a tanítványok annyira kerültek közel egymáshoz, amennyire e középponthoz közeledtek. (*Jézus élete*, 248.o.)

Mikor valósul meg a tényleges egység?

Amint a próbák sűrűsödnek körülöttünk, mind az elkülönülés, mind az egység láthatóvá válik majd sorainkban. Némelyek, akik ma készen állnak magukra öltetni a harc fegyverzetét, az igazi veszedelem idején nyilvánvalóvá teszik, hogy nem szilárd sziklára építettek, engedni fognak a kísértéseknek..., amikor az üldözés vihara ránk tör, az igazi bárányok hallani fogják az igaz Pásztor hangját. Önmegtágadó igyekezetet fejtenek majd ki az elveszettek megmentésére. Sokan, akik eltévelyedtek a nyájtól, visszatérnek, hogy kövessék

a nagy Pásztort. Isten népe közeledni fog egymáshoz, és egységes arcvonalon száll majd szembe az ellenséggel. A közös veszedelemre való tekintettel meg fog szűnni az elsőbbségre törekvés, nem lesznek viták, hogy ki számít a legnagyobbnak..., így talál meghallgatásra Krisztus imája: Legyenek mindnyájan egyek..., akkor duzzad majd a harmadik angyal üzenete hangos kiáltássá, s az egész világot be fogja ragyogni az Úr dicsősége.” (*Bizonyságtételek*, VI. köt., 400–401. o.)

A legnagyobb zavarodottság közepette láttam a föld lakosait. Háborút, vérontást, nyomort, nélkülözést, éhínséget és járványokat láttam. Mikor ezek vették körül Isten népét, *kezdték összetartani*, és félretették apró nézeteltéréseiket. Nem méltóságuk uralta már őket, hanem mély alázat. A szenvedés, a zavar és a nélkülözések visszahelelyezték az értelmet a trónjára. A szenvedélyes és ésszerűtlen emberek kijózanodtak, megfontoltan és bölcsen cselekedtek. Azután másra terelték figyelmemet: *a béke rövid időszakát láttam*. Újra megmutatták nekem a föld lakosait, és újra minden a legnagyobb zúrvárványban volt. Küzdelem, háború, vérontás dühöngött mindenfelé, éhínséggel és járványokkal... (*Bizonyságtételek*, I. köt., 253–254. o.)

Összeállította: Geiger Miklós

Jézus mint Jó Pásztor
(Priscilla-katakomba, Róma, 200 körül)

AZ ELEKI ÉLETMÓDKÖZPONT ÉVES VISSZATEKINTÉSE

*„Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosság Atyjától száll alá, akinél nincs változás vagy változásnak árnyéka.”
(Jak 1,17)*

Újabb év telt el. Reméltük, hogy a világvárvány után felfrissülhetünk, de a szomszédunkban zajló érthetetlen és kegyetlen háború árnyékában új és elhúzódó kihívásokkal kell szembenéznünk: gazdasági válsággal Európa-szerte, valamint társadalmi feszültségekkel. Csak magasztalni tudjuk Urunkat kegyelméért és oltalmazó gondviseléséért, amely lépten-nyomon megnyilvánul életmódközpontunk zökkenőmentes működésében, még ezekben a nehéz években is. Számos értékes és emlékezetes pillanatot éltünk át, amikor éreztük Istenünk szeretetét és gondoskodását, különösen az elmúlt hónapokban. Mivel tudjuk, hogy az emberi történelem vége közel van, még inkább bízunk Atyánkban teljes szívünkben, teljes lelkünkben és teljes elménkben. Szeretnénk kifejezni mélyeséges hálánkat mindazoknak, akik anyagiilag, imáikkal, adományokkal vagy más módon támogatták működésünket, és továbbra is kérjük Isten áldását rátok és családotokra.

Örömmel osztunk meg most veletek néhány fontos eseményt és élményt az elmúlt évből. Központunk a gazdasági helyzet ellenére idén is teljes kapacitással tudott működni. Komolyan és folyamatosan imádkoztunk, mivel csak Isten kegyelmében bízhattunk. Szállodák, fürdők, színházak, éttermek, kisvállalkozások zártak be, mert nem tudták kifizetni a gázszámlákat, amelyeket augusztus óta hétszer magasabb áron számolnak, ha az alapfogyasztást túllépik az előfizetők. Bár még mindig használunk földgázt a központban, van más lehetőségünk is melegen tartani az épületet, amivel pénzt takaríthatunk meg a fűtési költségeken.

További kihívást jelent a forint leértékelődése: egy évvel ezelőtt 290 forintért kaphattunk 1 USD-t, míg akkor, amikor e sorokat írom, több mint 400 forintot kell fizetnünk érte. Ez jelentősen megemelte az árakat. Az élelmiszerek jelentősen drágultak, ráadásul néhány alapanyag szinte hiánycikk lett. A megnövekedett költségek ellenére úgy döntöttünk, hogy csak kismértékben módosítjuk árainkat, hiszen szeretnénk, ha a szerényebb jövedelemmel rendelkezők is az egészséget választanák szolgáltatásaink igénybevételével.

Betegturnusok

A turnusaink általában teltházások, ezért vendégeinknek jó előre le kell foglalniuk a helyüket. A jelentkezők életkor, nem, foglalkozás és világnézet tekintetében színes összetételű csoportokat alkotnak. Hála Istennek, általában van várólistánk, így ha valaki lemondja a foglalását, be tudjuk tölteni a szabad helyet. Hadd osszuk meg veletek most egy ilyen esetet!

Az egyetlen 18 napos turnusunk már nagyon korán teltházás volt, de néhány nappal a kezdete előtt az egyik vendég betegsége miatt lemondta a foglalást. Lehetetlennek tűnt egy ilyen hosszú program megüresedett helyére azonnal jelentkezőt találni. Elkezdünk komolyan imádkozni, hogy az Úr küldjön valakit, mivel mindig nagyon nagy szükségünk van a teljes létszámra, hogy a költségek ellenértékét kitermeljük. Alig három nappal a kezdés előtt, péntek délután csörgött a telefon a recepción. Egy 38 éves nő hívott minket. Zsuzsit, két kisgyermek édesanyját és Afrika-kutatót, néhány hónappal korábban könnyimirigydaganattal diagnosztizálták, s inkább csak egy kis pihenésre vágyott a közegészségügyi ellátás élményei után, semmint a gyógyulásban re-

ménykedett volna. Az időzítés éppen megfelelő volt számára, így hétfőn tudott csatlakozni a turnushoz.

A bemutatkozás-kor megemlítette, hogy ateista, de a záró találkozón – tizennyolc nap után – azt mondta, hogy 30%-kal közelebb érzi magát Istenhez. Bár néhány hónappal később – legnagyobb bánatunkra – elhunyt, hálásak vagyunk az Úrnak, hogy így részesei lehettünk Zsuzsi életének, és tanúi lelki változásának.

Felvettük a kapcsolatot a férjével, aki elmondta, hogy hazatérése után Zsuzsi rendszeresen imádkozott, és megkérte, hogy hívjon meg minket is a temetésére, amelyet egyébként csak a családja számára szerveztek. Kezelője (kollégánk) részt vett a temetésén, és volt alkalmunk beszélgetni a hozzátartozóival. Mindenki kifejezte hálóját, elmondták, mennyire nagyra értékelték a gondoskodást, amit Zsuzsi kapott, amíg velünk volt. Ez

az idő lehetőséget adott arra, hogy elvethessük az igazság magját, és meghatódva, hálásan láttuk, ahogyan egyre inkább Istenhez fordult.

Idén a korábbi évekhez képest jelentősen több férfi vendégünk volt. Nagy élmény volt látni, hogy néhányukban a Szentlélek hogyan munkálkodott. Könnyes szemmel tettek bizonyosságot arról, mennyire megváltoztatta őket az a gondoskodás és szeretet, amit kaptak. Hálásak vagyunk Istennek, hogy minket – törekeny edényeket – használ az Ő szeretetének közvetítésére!

2022-ben összesen tizennyolc programot bonyolítottunk le sikeresen, ezeken 263 vendég vett részt. Sikertől szoros kapcsolatot ápolnunk velük, nyitottak voltak az általunk felvetett mindenféle témára. Vendégeink a szakmák és világnézetek sokféleségét hozták el közenk: könyvelő, tanár, bábszínész, bankár, villanyszerelő, orvos, buddhista, katolikus, Jehova tanúja stb. Számos kérdéssel, nyitott elmével és nyitott szívvel érkeztek. Biztosan tudjuk, hogy Isten az, aki a betegeket intézményünkbe hozza, és aki csodálatosan munkálkodik elméjünkben, testünkben és lelkünkben. Minden dicsőség az övé!

Programok

→ 2022 nyarán megtartottuk szokásos életmódtáborunkat. Az előkészületeket időben – már az év elején – elkezdtük a helyszín lefoglalásával és a szórólapok terjesztésével, és nagyon sok jelentkezés érkezett. Ennek ellenére voltak lemondások, közvetlenül az indulás előtt. Mint korábban említettük, a hanyatló gazdasági körülmények között a részvételi arány nagyon is számít. Tudjuk azonban, hogy Isten figyel, és emlékezetes tapasztalatokkal gazdagít. Íme, egy példa:

Még mindig volt egy üres háromágyas szobánk, és imádkoztunk a vendégért. Hirtelen, a semmiből, felhívott minket egy Imola nevű fiatal hölgy, aki a tábor iránt érdeklődött, mivel éppen lehetőséget keresett egy kis pihenésre a férjével és édesanyjával. Miután megmondtuk neki, hogy van egy szabad szoba három ágygal, azonnal lefoglalta. Megérkezésükkor elmondta, hogyan kerültek kapcsolatba velünk. Teljesen „véletlenül” történt: néhány nappal korábban Imola és a férje felvették az édesanyját – aki épp akkor tért vissza az Egyesült Államokból – a repülőtéren, és hazafelé beugrottak üzleti célból egy házaspárhoz, akiket nem ismertek. A beszélgetés során a há-

zaspár megemlítette, hogy lányuk bejelentkezett az életmódtáborunkba, ami az elmondottak alapján jó lehetőségnek tűnt a vágyott kikapcsolódásra. Amikor távoztak a táborból, Imola édesanyja könnyes szemmel mondta, hogy a nálunk töltött hét nagy áldás volt számára. Sokat tanult az előadásokból, és az áhítatok mélyen megérintették.

Annak ellenére, hogy a mi táborunkat sem kerülte el a Covid-19 fertőzés, és néhány résztvevőnek távoznia kellett, folytattuk a programot. Az előadások, kiscsoportos beszélgetések, főzőtanfolyamok és a kirándulások lehetőséget adtak mindenkinek életmódja újratervezésére. Isten dicsőségére néhány vendég úgy döntött, hogy megkeresztelkedik, mások pedig úgy, hogy leszoknak a dohányzásról. Az életmódközpont csapata minden erejével azon volt, hogy csendes imával és személyes beszélgetésekkel a szeretet Forrására irányítsa az emberek figyelmét.

Szintén említésre méltó, hogy korábbi imáink találtak meghallgatásra, amikor egy ismert és nagyra becsült ökológus és biokertész, dr. Gyulai Iván társaságát élvezhettük. Bár csak néhány órát töltött a táborban, kedves személyisége és nagyon érdekes előadása a környezetbarát kertészeti módszerekről sokunkat inspirált. Reméltük,

hogy ez az első találkozás egy gyümölcsöző, szellemi és szakmai dimenziókkal is rendelkező kapcsolat kezdete volt. Legnagyobb örömünkre úgy tűnik, reményünk valósággá válik, hiszen idén novemberben Iván is ellátogatott életmódközpontunkba. Videóra vettünk egy előadást és egy beszélgetést vele, és ebéd közben nagyon barátságos beszélgetést folytattunk. Megállapodtunk abban, hogy jövőre előadóként és tanácsadóként részt vesz vidéki élet programjainkon.

→ Biblia-tanulmányozó táborunknak – melynek középpontjában Ellen G. White: *A nagy küzdelem* című könyve állt – 15 résztvevője volt. Térben, időben és lélekben közel lenni egymáshoz, együtt tanulmányozni a Bibliát és ezt a könyvet nagyon szükséges és felemelő alkalom volt.

→ A tavaly elindított online Biblia-tanulmányozó beszélgetések idén is folytatódtak. A közös tanulmányokat különböző napokra, különböző témákkal ütemeztük, így a résztvevők minden áldott alkalomból profitálhatnak. Jó visszajelzéseket kaptunk, és a folyamatos részvétel jelzi a kezdeményezés értékét. Ezekből a csoportokból hárman már készen állnak a keresztségre.

→ Idén is többször jártunk vajdasági barátainknál előadást tartani, melyek ezúttal a természetes

gyógymódokról szóltak. Augusztusban pedig egy napot együtt töltöttünk a szabadban, hatvan lelkes résztvevővel. Az egészségügyi előadások mellett inspiráló lelki beszélgetéseket is folytattunk. Ezt követően – egy meghívásnak eleget téve – ellátogattunk egy idősek klubjába, ahol előadásunk és beszélgetésünk középpontjában lelki témák álltak.

→ Közel negyven lelkes ember vett részt két, a természetes gyógymódokról szóló szemináriumnakon, valamint az ötnapos vidéki élet programokon. Egyre nagyobb igény van ilyen programokra, mivel egyre több ember készül elhagyni a nagyvárosokat. 2023-ra több ilyen tanfolyamot tervezünk.

→ Március óta van egy nagynyomású oxigénkamránk, amelyet adományokból vásároltunk. Ez a berendezés elősegíti a szövetek regenerálódását és a Covid-fertőzés utáni felépülést. Köszönjük mindenkinek, aki adományával ehhez hozzájárult!

→ Ismeretterjesztő anyagok közzététele is állandóan napirendünkön szerepel. Ebben az évben hírlevelünk két különszámát adtuk ki, emellett összeállítottunk egy olyan munkafüzetet, mely a fiataloknak segít bibliai szemlélettel átgondol-

ni a párválasztás kérdéseit. Szintén haladtunk Agatha Thrash természetes gyógymódokról írt enciklopédiájának fordításával. Reméljük, hogy 2023 áprilisában a könyv nyomdába kerül. 2023-ra több kiadványt tervezünk megjelentetni, például az immunrendszerünk megerősítéséről, az egészség nyolc pilléréről.

→ A táplálkozás és az étrend az egészséges élet kulcsfontosságú elemei. Az ételmiszer-alapanyagok minősége, az ételek feldolgozásának technikája, a szakács szakmai képessége, a segítő csapat lelkiállapota mind-mind jelentős hatással van arra, hogy vendégeink hogyan érzik magukat. Ha konyhánk zökkenőmentesen működik (jó hangulat = jó ételek), a vendégek elégedettek, aktívak és inspiráltak lesznek. A konyhai munka az egyik legmegterhelőbb munka a betegturnusokon. Mivel nincs állandó konyhai személyzetünk, segítségként be kell vonnunk e feladatok ellátásába kezelő munkatársainkat is. Mindig hiányunk van szakácsból, ezért négy kollégánkat beirattuk egy vegánszakács-képzésre.

Egyikük vállalta, hogy ettől az évtől kezdve folyamatosan a konyhai szolgálatot látja el – legtöbbször szakácsként. Az ő történetét szeretnénk most megosztani. Anita a kezdetektől fogva az életmódközpont munkatársa volt. Két év után azonban úgy döntött, hogy anyagi okokból külföldön vállal házzvezetőnői munkát. Néhány év eltelt, és miután vissza tudta fizetni a hiteleit, válaszút elé került: hazatérjen vagy maradjon? Volt egy jó állása, sok új barátja, jobb életkörülményei, jó kilátásai. Úgy döntött, hogy marad, de egyre kimerültebb lett, és egy súlyos autoimmun betegség alakult ki nála. Mély depresszióba esett, mivel nem volt elképzelése arról, hogyan gyógyulhatna meg.

Aber dich
will ich wieder
gesund machen
und deine
Wunden heilen,
spricht der HERR.
Jeremia 30,17

Egy esős reggelen, amikor sétálni indult, csendben az Úrhoz kiáltott: „Atyám, ki gyógyítja meg a sebeimet?” Miközben csüggedten sétált, szeme megakadt egy kártyán, amely a földön, egy pocsolóban hevert (lásd lent a kis, keretes képet). Felvette, és megtalálta a választ kétségbeesett kérdésére: „Mert orvosságot adok néked, és kigyógyítlak a te sérülésedből, azt mondja az Úr.” (Jer 30,17) Megértette, hogy addig inkább a saját vágyait követte, és hogy a saját bölcsességére hagyatkozott. A Biblia-vers visszhangjával a szívében tudta, hogy Istenben kell bíznia. Rájött, hogy haza kell térnie. 2017-ben jött vissza az életmódközpontba, és onnantól kezelőként dolgozott. Lelkileg és fizikailag teljesen rendbe jött. Mára Anita már képzett szakácsunk, aki ízletes és egészséges ételeket készít vendégeinknek, ők pedig sokszor megjegyzik, milyen sokra értékelik a munkáját.

→ Egy adott pillanatban nem lehetünk egyszerre több helyen, de kihasználhatjuk a technikát, hogy több emberhez jusson el egészségügyi üzenetünk. Novemberben több előadást rögzítettünk videóra egészségügyi és bibliai témákban, valamint recepteket és tornagyakorlatokat is. Ezek a

felvételek időigényes utómunkálatokat igényelnek, de reméljük, hogy erőfeszítéseink sok ember számára hoznak áldást 2023-ban.

Nagy örömünkre szolgál, hogy korábbi orvosunk, dr. Wynn Horsley ismét csatlakozott programunkhoz. A turnusok alatt online előadásokat tart vendégeinknek. Szintén hálásak vagyunk dr. Szabó Zoltán turnusainkon való aktív és rendszeres részvételéért. Zoltán a Pécsi Tudományegyetem Egészségtudományi Karán végzett, dietetikus és táplálkozástudományi szakon, 2022-ben pedig doktori fokozatot kapott. Kapcsolatunk vele rendszeres együttműködéssé, és legfőképpen barátsággá alakult. A szakmai kapcsolódáson túl az Istenhez való megtérését is örömmel támogattuk. Most keresztségre készül.

→ Két program között sem lógatjuk a lábunkat. Ez évtől kezdve magunk sütjük a kenyeret az étkezésekhez, valamint eladásra is. Hálásak vagyunk, hogy az idén sok terményt tudtunk betakarítani kertjeinkből. Amit nem tudtunk azonnal és frissen felhasználni a konyhában a turnusok során, azt későbbi felhasználásra feldolgoztuk.

Évek óta nagy mennyiségben természetünk aloe verát, de eddig nem volt hely számukra. Áprilistól októberig a kerítés mellett sorakoztattuk a cserepeket, de télre nekik is meleget kellett biz-

tosítani. Mindig nehézkes és frusztráló feladat volt a házban helyet találni a cserepeknek. Idén sikerült pénzt gyűjtenünk egy tárolóhelyiségre, így aloe növényeink most már zavartalanul, saját lakhelyükön növekedhetnek.

→ Továbbra is működik a boltunk (Herba kucó), ahol a vendégek és a személyzet egyaránt vásárolhat gabonát, dióféléket, hüvelyeseket, szárított gyümölcsöket, olajokat, mézet, befőtteket. Szintén kaphatók natúr termékek, például krémek, szappanok, orvosi szén, valamint könyvek és ajándéktárgyak is. A termékek egy részét munkatársaink vagy barátaink készítik. A bolt programjaink alatt tart nyitva, de online rendeléseket is fogadunk.

Amiért hálásak vagyunk

Két testvérünk megkeresztelkedett. Isten vezesse és segítse őket szent útjukon!

Istenünk nagylelkű adományok révén is gondoskodott szükségleteinkről, amelyek nagyban segítettek működésünket 2022-ben. Barátaink vásároltak egy háromszobás házat Eleken befektetési céllal, és felajánlották nekünk használatra. A ház nincs messze az életmódközponttól, így ott tudjuk elhelyezni a látogatókat és az önkénteseket. A kertjüket is művelni fogjuk – reméljük, bő haszonnal.

A 2022-es év áldott volt számunkra, hálásak vagyunk, hogy az életmódközpont egész évben sikeresen működhetett! Már nagyon várjuk a 2023-as évet, hogy minél több emberrel közösen, újra és újonnan megtapasztalhassuk Istenünk szeretetteljes gondviselését. Reménykedünk abban, hogy a munkánkhoz sokan szeretnének és fognak csatlakozni. Ehhez kínálunk képzéseket a jövőben is, és várjuk mindazok önkéntes szolgáltatását, akik erre készíttetés éreznek. Minden jót kívánunk, és imádkozunk Isten áldásáért a 2023-as évre is!

*Somogyi Lehel
(Eleki Életmódközpont)*

Könyvterjesztő tapasztalataink a karácsonyi időszakban

Az idei december szomorúan kezdődött számunkra, mivel apukám egy vidéki kisváros kórházába került. Az ő látogatását összekötöttük a könyvterjesztéssel a környéken. A kórház szomszédságában szereztük a „karácsonyi vásár” egyik legnagyobb tapasztalatát. Szomorkás, esős délutáni órában, nem sokkal a munkaidő vége előtt topantam be egy szolgáltató irodába, amely a kórházhoz kapcsolódik. Három fiatal hölgy és két fiatal férfi dolgozott hatalmas papírakták mögött. Kérdésekre, hogy készülnek-e könyvet vásárolni ajándékba, nem voltak lelkesek, de elfogadták a könyvajánlásomat. *A Szemtől szemben a stresszel* című könyvet felmutatva az egyik hölgy határozottan igent mondott a vásárlásra. Saját részére kérte, és döbbenten mondta a többi kollégájának, hogy éppen ma döntötte el, vesz ebben a témában könyvet.

Különleges légkör kezdett ekkor kialakulni. Kérdezte ez a hölgy a mellette ülő fiatal férfit, hogy ő nem akar-e valamilyen könyvet vásárolni? Szinte fel sem nézett a papírok mögül, csak ráta a fejét. Ajánlottam azért tovább a könyveket. *A fegyvertelen katona* című könyv következett. A férfi igen meglepetten nézett föl, és engem kiegészítve mondta a többieknek: „Ez egy adventista katonáról szól, aki fegyver nélkül vett részt a háborúban. Erre van szükségem, azonnal fizetem.” Mindenki érezte, hogy különleges, ami mos történik. Szinte az összes nálam lévő könyvet megvásárolták valakinek ajándékba, sőt kérték, hogy hozzak még több ilyen kiadványt.

Kiderült, hogy a kórház öt vezetőjének készülnek könyvet vásárolni karácsonyra, és azt is tőlünk szeretnék kiválasztani. Nem számított nekik, hogy lejárt a munkaidő, „túlórában” megnézték a kocsiban nálunk lévő összes könyvet, és kb. 60 000 Ft értékben vásároltak. Ritka, különleges lelkesedésnek voltunk tanúi. Végtelenül hálásak vagyunk, mert láttuk Isten csodálatos szer-

vezését a találkozásunkban. A férfi végül nemcsak *A fegyvertelen katona* c. könyvet, hanem *A Biblia tíz vázlatpróféciáját*, a *Munkácsy Krisztus-trilógiáját* és a *Bibliai jelképek lexikonát* is megvásárolta. A stresszről szóló könyvet vásárló hölgy is sok könyvet választott még ajándékba másoknak is, bibliai tárgyút is. Újból megerősödünk meggyőződésünkben, hogy minden „nyitott ajtón” be kell mennünk könyvajánlással.

Két adventi hétvégét a Gödöllői Királyi Kastélyban töltöttünk, a hétköznapokban „boltról boltra” jártunk a közeli kisvárosban. Mindkét helyszín gyümölcsöző volt számunkra. Megtapasztaltuk, hogy mindenütt vannak vágyakozó szívű emberek, akikkel Isten kész összekapcsolni bennünket, ha lelkületünkkel építeni tudjuk őket. Többekkel „csak” beszélgetni tudtunk, de

látva lelkületüket, éreztük, hogy visszatérhetünk még hozzájuk.

Évekkel ezelőtt már végigjártam a városka boltjait, akkor kevés eredménnyel, de karácsony közeledtével még nem próbálkoztunk. Emberileg nézve nem sokat reméltünk, de naponta hittel, imával indultunk, és „gazdagon” tértünk haza. Sok őszinte beszélgetésünk és napi kb. 20–25 000 Ft-os forgalmunk volt. Sokszor „végigsuhan-tunk” már autóval a város boltjai előtt – nem sejtve, kiket is rejtenek –, de ezután arra járva, már a kedves emberek jutnak eszünkbe, akik a boltokban dolgoznak. Vásároltak tőlünk kertészetben, ügyvédi irodában, újságosnál, sörözőben, zálogfiókban, barkácsboltban, villamossági szaküzletben, divatáruboltban, telefonos és számítógépes boltban, virágüzletben és cukrászdában. Ha mosdóra volt szükségünk – órákon át jártuk ugyanis a boltokat –, az állateledeleshez bármikor betérhettünk, egyre jobban megismerve az eladó hölgy

állat- és emberszeretetét. Úgy a boltokban, mint a karácsonyi vásáron, a kastélyban, főleg a gyermekirodalmat és az egészségügyi témájú könyveket választották az emberek, de ilyenkor a lelki témára is nagyobb az igény, beleértve a bibliai irodalmat is, gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Feltűnően sok *Bibliai jelképek lexikona* fogyott az idén, ami azt jelzi számunkra, hogy sokan szeretnék megérteni a Biblia üzenetét.

A gödöllői kastélyban általában 10-12 vásárlónk volt naponta. Sokan csak egy-egy könyvet vásároltak, de akadt mindennap olyan érdeklődő, aki több könyvet is választott. Többen közülük Reisinger János előadásait hallgatták vagy hallgatják. Szívből örültünk, hogy volt érdeklődés a kastélyban dolgozók és az árus kollégák között is. A gyönyörű kerámiákat készítő férfi már tavaly is bibliai témákból választott tőlünk, és idén is kereste a könyveinket. A szappant készítő hölgy is rövid beszélgetés után kedvet kapott az értékes könyvek megtekintéséhez és megvásárlásához. A pénztáros hölgy az Eleki Életmódközpont szakácskönyvét választotta anyukájának, a karácsonyi énekkarban éneklő, szép hangú fiatal apuka pedig párkapcsolati kártyát vett a feleségének.

Az ország számos pontjáról érkeztek látogatók a kastélyba, és vihették szerte az országban a mi könyveinket is ajándékba. A kastély ajándékboltjába Bécsből szállító, 80 év körüli úr is hosszan beszélgetett velünk, és ha bibliai témájút nem is, de Reisinger János verseket elemző könyveiből vásárolt. Az idős úr nagy tudású (az Oxfordi Egyetemen végzett), jómódú, de Isten ismeretét még nélkülöző ember. Úgy éreztük, hogy Isten talán a versek és verselemzések által próbálja most megszólítani őt.

A családok anyagi terheinek növekedése ellenére a kastélyban és a boltokban is egyenként kb. 200 000 Ft forgalmunk volt.

Imádkoztunk és imádkozunk, hogy az „elvetett magok” kikeljenek majd, és örök élethez segítsék befogadóikat.

Jóniné Zsuzsa

2023-RA TERVEZETT TÁBORAINK

Június 26. – július 2. (Elek) ■ „NAGY KÜZDELEM” TÁBOR

Információ: elekivendeghaz@gmail.com; 20/400-8646

Július 2-7. (Agárd) ■ CSALÁDOS, KÉZMŰVESTÁBOR

Információ: [Balogh Gábor, b.gbr@icloud.com](mailto:Balogh.Gabor@icloud.com); 20/379-6019

Július 11-16. (Kiszombor, Tóparti Panzió) ■ REHABILITÁCIÓS ÉS BIBLIA-ISMERETI TÁBOR

Információ: [Vankó Zsuzsa, vanko.zsuzsa@sola.hu](mailto:vanko.zsuzsa@sola.hu); 20/379-6070

[Nagy Sándor, nagy.sandor25@gmail.com](mailto:nagy.sandor25@gmail.com); 20/381-6012

Július 16-23. (Agárd) ■ TOLERANCIATÁBOR (I.)

Információ: [Aradiné Kadlicskó Edina, aradiek@gmail.com](mailto:aradiek@gmail.com); 20/569-7610

Július 23-30. (a helyszín szervezés alatt) ■ FŐISKOLAI TÁBOR

Információ: [Kiss Andrea, kiss.andrea@sola.hu](mailto:kiss.andrea@sola.hu); 70/944-7825

Július 31. – augusztus 6. (Zalakaros) ■ ÉLETMÓDTÁBOR

Információ: elekivendeghaz@gmail.com; 20/400-8646

Augusztus 6-13. (a helyszín szervezés alatt) ■ ZENEI TÁBOR

Információ: [Vigh Ágnes, vigh.agnes@gmail.com](mailto:vigh.agnes@gmail.com); 20/379-6250

Augusztus 13-20. (Gánt) ■ TOLERANCIATÁBOR (II.)

Információ: [Aradiné Kadlicskó Edina, aradiek@gmail.com](mailto:aradiek@gmail.com); 20/569-7610

Augusztus 21-24. (Óbánya) ■ GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGI TÁBOR

Információ: [Pongrácz Róbert, pongorobert@gmail.com](mailto:pongorobert@gmail.com); 20/823-3601

Augusztus 27-28. (Biatorbágy) ■ ADVENTTÁBOR

Információ: [Szabó Antal, elnok@kerak.hu](mailto:szabo.antal@kerak.hu); 30/935-4341

November 3-5. (Orfű, Abaliget) ■ HÁZASSÁGÁPOLÓ HÉTVEGE

Információ: [Soós Attila, soosattila.nyitottszemmel@gmail.com](mailto:soosattila.nyitottszemmel@gmail.com); 20/379-6170

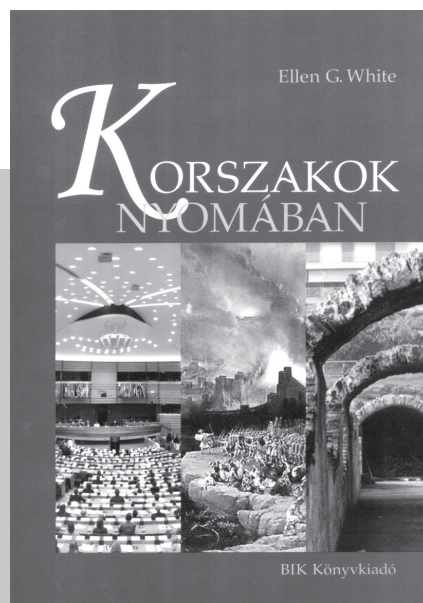
Az Ellen White-alap helyzetéről

Kedves Testvérek! Nemrég jelent meg a Kerakfórumon egy igény, illetve gyűjtési felhívás a *Korszakok nyomában* című Ellen Gould White-könyv újrayomásával kapcsolatban. A kötet ismételt kiadására – ahogyan más, jelenleg nem kapható vagy kiadás előtt álló White-könyvre is – valóban igény lenne.

Ezeknek a könyveknek a kiadását korábban is csak testvéri összefogással tudtuk megvalósítani. 2009-ben közösségünk létrehozott egy pénzügyi alapot a White-művek kiadására, amelybe akkor az imaheti adományok kerültek. Az ebben összegyűlt anyagi források segítségével akkor sikerült is több művet kiadnunk (*Korszakok nyomában*, *Krisztus példázatai* két változatban, *Krisztushoz vezető lépések*, *Keresztény vezetés* stb.) vagy lefordíttatnunk. Az alap 2011 végére kiürült, azóta csak egy-két nagyobb mű, illetve kisebb formátumú kiadványok nyomását és újrayomását tudtuk finanszírozni.

Szeretnénk most ezt az alapot ismét „életre kelteni”, ide lehetne folyamatosan azokat az adományokat elhelyezni, amellyel a White-művek kiadását tudná támogatni mindenki, aki szeretné, illetve akinek erre lehetősége van.

Az első a sorban a *Korszakok nyomában* kiadása lenne, de terveink között szerepelne a *Jézus élete* szövegében javított kiadása is, és szükséges lenne a bizonyoságtétel-sorozat javított-szöveggondozott változatának megjelentetése is. Amennyiben arra lehetőségünk nyílik, meg tudnánk olyan műveket is jelentetni, amelyek eddig magyar nyelven nem, illetve csak részletekben voltak elérhetőek (pl. *A keresztény nevelés alapjai*, *Életünk és munkánk*, *Lelki ajándékok kincsestára* és így tovább). A későbbiek során folyamatosan tájékoztatnánk benneteket, hogy éppen melyik mű előkészítése zajlik, így aki célirányosan egy adott kiadványra szeretne adakozni, azt is megteheti.

Az alap támogatására a *Bibliaiskolák Közössége K&H Banknál vezetett alábbi számlájára* lehet adományokat utalni:

10201006 – 50285879 – 00000000

Az utalás közleményében vagy a „White-alap” vagy az adott könyv címének (pl. „Korszakok”) feltüntetésével jelezzétek, hogy milyen célra történt a támogatás.

Akinek nincs lehetősége banki utalással támogatni, de készpénzben szeretne adományokat eljuttatni az alapba, kérjük, vegye fel a kapcsolatot a kiadó munkatársaival (Czirok Jenő – 20/379-6020; Szigeti Gábor – 20/569-7635), vagy lelkészen keresztül juttassa el a támogatásra szánt összeget a kiadóhoz.

Sokan jól ismerik azt a könyvterjesztéssel kapcsolatos White-idézetet, mely szerint „...az utolsó időben úgy terjednek majd kiadványaink, miként a falevelek hullanak össze...” Ezeket a „faleveleket” azonban nekünk kell testvéri összefogással és Isten segítségével létrehoznunk. Ha a szándék és az odaszánás meglesz bennünk, a Jóisten egészen biztosan különleges módon fogja támogatni és áldásával kísélni ezt a munkát.

*Életetekre, munkátokra Isten áldását kívánva:
Szigeti Gábor*

Geiger Benjámín és Flóra beszámolója az amerikai Wildwood intézetből¹

Kedves Testvéreink, Barátaink! Talán többen hallottátok, hogy december közepén feleségemmel elutaztunk egy évre Wildwoodba (Egyesült Államok, Georgia állam), hogy részt vegyünk egy egészség–evangelizáció kurzuson. Sokan érdeklődtek, hogy vagyunk, hogyan érezzük magunkat, ezért gondoltuk, hogy írunk egy rövid helyzetjelentést.

December 15-én indultunk útnak, és minden nagyon egyszerűen és gyorsan ment a várthoz képest, az Úr egyengette előttünk az utat. A repülőgépünk frankfurti átszállással megérkezett Atlantába, ahonnan még két óra buszozással eljutottunk Chattanoogaába, ahová kijöttek értünk az iskolából, és 15 perc alatt már Wildwoodban is voltunk. A következő hétvégénkre nagy szükségünk volt, hogy megszokjuk az időeltolódást, és kipihenjük a huszonhat órás utat.

A környezet gyönyörű, egy közel 235 hektáros erdős, dimbes-dombos terület, patakokkal, egy kisebb és egy nagyobb tóval, rengeteg erdei állattal, madarakkal. Az idilli környezetbe csak az rondít bele, hogy egy vasút és egy nem sok évvel ezelőtt épült autópálya fut keresztül a területen. A vasút túloldalán fekvő rész már Tennessee államhoz tartozik.

Azért jöttünk ide tanulni, hogy képzést nyerjünk egészségügyi területen, mert tudjuk, hogy ennek a jelentősége egyre növekszik, ahogy haladunk előre Krisztus eljövetele felé. Ezenfelül nagyon érdekelt minket, hogyan működik egy modern kori „prófétaiskola”, hogyan lehet al-

kalmazni az „igazi nevelés” elveit egy ilyen intézményben, és hogy minden jót eltanuljunk. Wildwood az egyik legrégebbi egészségügyi missziómunkás-képző intézmény, amit 1942-ben alapítottak, és a campus területén található egy életmódközpont, egészséges élelmiszereket forgalmazó bolt, farm, oktatási központ, használt ruhákat és egyéb eszközöket forgalmazó bolt, karbantartási, famegmunkáló és autószerelő műhely, kollégiumok, valamint 70–80 ház, ahol a dolgozók laknak – és a lista még nem teljes. Nagyon sok házat a valamikor itt tanuló diákok tanáraikkal együtt építettek fel, amikor még nem volt külön kollégium a fiúknak és a lányoknak. A diákok a tanárokkal egy házban laktak, és az „otthon” volt az elsődleges iskola. Működött iskola is a területen, viszont az mintegy hat évvel ezelőtt tanárhiány miatt bezárt.

Minden diáknak a tanulmányai ideje alatt is szükséges tizenhat órát dolgozni hetente valamilyik részlegnél, amivel szeretnék egyensúlyban tartani a szellemi munkát a gyakorlati, fizikai munkával, és amivel kiváltják a diákok a heti lakhatás és étkezés költségeit. Mi a *munka + tanulás programra* jöttünk, ami azt jelenti, hogy az első félévben negyven órát dolgozunk hetente, és így

¹ A *Wildwood Health Institute* a Hetednap Adventista Egyház támogató szolgálata, amely oktatási, egészségügyi, üzleti és evangelizációs szolgáltatásokat nyújt helyi és világméretű közösségeinknek. A Wildwood egy képzési központ, és támogatja az életmódközpontok, oktatási intézmények és városi missziók elterjesztését a világ nagyvárosaiban, vidéki területein, és azok környékén.

kiválthatjuk a második félév képzésének az árát – így jelenleg csak egy bibliai tantárgyunk van reggelente. A tényleges képzés számunkra majd csak júliusban kezdődik.

Flóra az életmódközpont konyháján dolgozik, és nagyon értékeli, hogy van tapasztalata a gluténmentes ételek készítésében. Én a karbantartási részlegen dolgozom, vagyis minden olyan dolgot elvégzünk, ami a házak, utak, a környezet karbantartásával kapcsolatos. Feszített a tempó, sok munkánk van, de sok új dolgot is tanulunk.

Az itteni diákok a világ minden tájáról érkeztek: Tanzániából, Pápua Új-Guineából, Franciaországból, Dél-Afrikából, Guatemalából, Puerto Ricóból, Brazíliából, Mexikóból, Hondurasból, Haitiből stb., de a tanárok és a dolgozók csapata ugyanilyen nemzetközi. Már most rengeteg élményünk van, ezért lehetetlen ezt mind leírni, de igyekszünk mindent dokumentálni, hogy majd megoszthassuk ezeket Veletek is.

Nagyon sok szeretettel gondolunk rátok:

Flóra és Benji

Örömteli tapasztalataink

„Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened, megerősítelek, megsegítelek, sőt igazságom jobbjával támogatlak.” (Ésa 41,10)

Ez az ige biztosít minket arról, hogy Isten minden élethelyzetben gondoskodik rólunk, ha hittel hozzáfordulunk, meghallgatja imáinkat, megsegít, megerősít, megtart minden nehézségben. Igaz, hogy az életünkben jöhetnek bajok, és számítanunk kell a megpróbáltatásokra, azonban minden ügyünket, akár kicsi, akár nagy, rábízhatjuk Istenre, aki figyel ránk, hallja imáinkat, szomorúságunkban megvigasztal és megoldást hoz számunkra. Az alábbi tapasztalataink is ezt igazolják.

Imameghallgatás

A zalakárosi Életmódtáborban voltunk 2022 nyarán, és a turnus végére mindkettőnk elkaptuk a Covid-19 vírust, mivel valaki fertőzötten jött a táborba. Amikor hazamentünk, elővettük a vírusellenes készítményeket (Avira, Virostop, cink) és az immunerősítőket (N-acetil-cisztein, C- és D-vitamin, béta-glükán stb). Mivel férjem nagyon sokat köhögött, a körzeti orvos antibiotikumot írt fel számára. Még a betegség elején egyik éjszaka Lacit fuldoklási roham kapta el. Ez kb. 18 évvel ezelőtt már egyszer előfordult vele, akkor kihívtuk az ügyeletet, mert úgy érezte, mintha lassan

fojtogatnák. Akkor kapott egy injekciót, és tanácsokat, amit meg is fogadtunk. Most újból előjött a fuldoklási roham, de hiába vette be a Polar Bear kínai olajat, ami csillapítani szokta azt, és hiába emelte meg az ágy fejrészét, nem segített. Tehetlenségében és halálfélelmében felkeltett, hogy hívjunk megint ügyeletes orvost.

Nagyon megijedtem, hogy az orvos majd mentőt hív, és beviszik a kórházba. Csak oda ne kerüljön, mert ha lélegeztetőgépre teszik, lehet, hogy soha nem fogom látni többé. Mondtam neki: hívjuk segítségül az Urat! Letérdelve imádkoztunk, és azért könyörögtünk, hogy Isten avatkozzon közbe, mivel Krisztus a mi megmentőnk és megtartónk, mutassa meg hatalmát életünkben. A Jóisten olyan bizonyosságot adott a szívembe, hogy meghallgatta kérésünket, és teljesen megnyugodtam. Lacinál rögtön enyhült a roham. Úgy döntött, hogy megpróbál a fotelben ülve aludni. Adtam neki egy plédet és egy nyakpárnát, hogy kényelmesebb legyen. A nagy ijedtség után olyan nyugalmat és békességet adott Isten, hogy lefeküdtem, és pár perc múlva már mélyen aludtam. Laci kb. két órán keresztül a fotelben pihent, aztán megpróbálkozott a lefekvéssel, és sikerült elaludnia. Azóta hosszú idő telt el, és még mindig nagy hatással van rám ez az imatapasztalat, ami erősítette Istenbe vetett bizalmunkat.

A betegségünk ideje alatt több örömteli áldásban is volt részünk, például felhívott bennünket egy kedves ismerős, akivel az Eleki Életmódközpontban ismerkedtünk meg négy évvel ezelőtt. Akkor ő Angliában élt, és 37 évesen botal is alig tudott járni, mert sclerosis multiplex betegségben szenvedett. Örömmel újságolta nekünk, hogy nagyon hálás a Jóistennek a gyógyulásáért, mert betartva a vegán étrendet és az ott elsajátított gyógymódokat, most már bot nélkül jár, és azóta társat is kapott az Úrtól. A Jóisten gondviselését tapasztaltuk meg Petőné Marikán és Juditon keresztül is, akik betegségünk ideje alatt életmet vásároltak, a gyógyszereinket kiváltották, és ételt is készítettek nekünk. Egy veszprémi házaspár,

akikkel az Eleki Életmódközpontban ismerkedtünk meg, szintén szívén viselte sorsunkat, ők is aggódtak miattunk, és kétnaponta érdeklődtek állapotunk felől.

Év végi meglepetés

December második felében érkezett meg az első negyedévi szombatiskolai tanulmány. Miután a postán átvettük, készültünk, hogy bevisszük a keszthelyi gyülekezetbe. Amikor megálltunk a gépkocsival a gyülekezet közelében, azt vettük észre, hogy egy idősebb hölgy nézi a faliszekrényünket a ház oldalán, majd a kiskapu ajtaját próbálja benyitni, ami zárva volt. Magamhoz vettem a tanulmányokat és a gyülekezet kulcsát, majd közeledve felé üdvözöltem, és megkérdeztem, tudok-e segíteni. „Hát, ha ide tartozik, akkor igen” – válaszolta. Mondtam neki, hogy ide tartozom, és most csak egy rövid időre jöttem, hogy a kezemben lévő csomagot bevigyem. Bemutakoztunk egymásnak, majd Erzsike néni – így hívják – elmondta, hogy Erdélyből származik, de most keszthelyi lakos, és a református templomba jár. Már régóta gondolkodott azon, hogy szeretné velünk felvenni a kapcsolatot, és eljönne hozzánk istentiszteletre, mert nagyon szép emlékei vannak az erdélyi adventistákról, ráadásul a nagybátyja is ehhez a közösséghez tartozott. Amikor említettem neki, hogy én is Erdélyből származom, nagy örömmel átölelt, és még inkább a bizalmába fogadott.

Azonnal telefonszámot cseréltünk, és elmondtuk neki, hogy most nem személyes jelenléttel tartjuk a szombatnapot, hanem online formában. Amíg a férjemmel tovább beszélgetek, én bevittem a tanulmányokat, és kihoztam neki három ajándékkönyvet. Örömmel elfogadta, és megjegyezte, hogy másfél évvel ezelőtt már kapott ajándékba egy *Nagy küzdelem* című könyvet egy hévízi könyvárustól. Akkor döbbsentem rá, hogy már ismerjük egymást, és így szóltam: „Azt is tőlem kapta, Erzsike néni, mert akkor is elbeszél-

gettünk, és a találkozásunk öröme és emlékére ajándékoztam oda.” Mindketten csodálkoztunk, hogy nem ismertük fel egymást, mivel téliesen voltunk felöltözve, és másfél év is eltelt azóta. Meghívtuk őt magunkhoz, hogy együtt töltsük a szombatot, és hogy részt vegyen a szombatiskolai tanulmány átvételében, illetve az istentiszteleten. Azt is megbeszéltük, hogy 9 órakor várom a zalacsányi autóbusz-megállóban.

Éppen reggeliztünk, mikor egyszer csak megszólalt a telefon. Egy ismeretlen telefonszámról hívtak, s egy férfihang így mutatkozott be: „X. Y. rendőr őrmester vagyok a keszthelyi rendőrkapitányságról, Bakó Gyöngyit keresem.”

„Parancsoljon, én vagyok” – válaszoltam, és majdnem torkomon akadt a falat a meglepetéstől.

Egymásra néztünk: A rendőrségtől? Nekem mi ügyem lenne a rendőrségen?

Már itt vannak Zalacsányban – mondta a rendőr –, de adjuk meg pontos címünket, mert egy hölgyet hoznak hozzánk. Nem tudtuk mire vélni az egészet, de megadtam a címünket, majd mindketten abba hagytuk a reggelizést. Kimentünk az utcára, hogy fogadjuk őket. Hamarosan oda is értek, és hozták Erzsike nénit. Az arca csupa vér,

a kabátja sáros, de örömmel szállt ki a rendőrautóból, hogy mégiscsak sikerült ideérnie, és nem marad le az istentiszteletről. Megköszöntük a két fiatal rendőrnek az év végi meglepetést, hogy elhozták őt. Kisegítettük az autóból, és a házba érve lemostuk, lefertőtlenítettük a sebeit, majd elmesélte a vele történeteket.

Otthonából a buszpályaudvarra igyekezett, attól félve, nehogy lekésse a buszt, de a nagy sietség miatt megcsúszott és az árokba esett. Gyalogosan senki nem járt arra, csak néhány autó haladt el mellette az úttesten, de egyik sem állt meg. Egyszer csak mégis jött egy férfi, aki kisegítette őt az árokból, mert fel sem tudott állni. Azután a férfi elment a kocsihoz a közeli parkolóba, és Erzsike nénit kivitte a buszpályaudvarra. Ott nem tudták elsősegélyben részesíteni, ezért hívták a rendőrségi ügyeletet. Kijött a két fiatal rendőr, akik megkérdezték, hogy bevigyék-e a kórházba, vagy vigyék inkább haza. Ám Ő tiltakozott, hogy őt se haza, se a kórházba ne vigyék, mert ő hozták akar jönni, mivel mi várunk rá. A busz már elment, és a két rendőr úgy döntött, hogy kihozzák őt Keszthelyről Zalacsányba.

Nagy volt a meglepetés és az öröm, hogy egy ilyen kellemetlen esemény után nem a kórház választotta, mert annyira vágyott arra, hogy eljöjjön hozzánk. Nem a sérüléseivel és a megkékült, megduzzadt homlokával volt elfoglalva – sokkal nagyobb volt a lelki éhsége, ami felülmúlta fizikai fájdalmait. Meghallgatta a Biblia-tanulmány átvételét, majd az istentiszteletet, és utána sokáig beszélgettünk. Ebéd után elvittük a zalacsányi tóhoz. Nagyon hálás szívvel köszönte meg a szombatnapot, és azt ígérte, hogy az Eleki Életmódközpontba is szívesen eljön velünk, mivel az ott folyó munkákról is beszámoltunk neki.

Bakó Gyöngyi és László

Hogyan gondoskodott rólunk Isten görögországi utazásunk során, 2022 őszén

Családjával Németországban élő, magyar nemzetiségű, korábban szabadkai (kisváros Szerbia magyarlakta vidékén) lakosú testvérünk tapasztalatát tesszük közzé itt. Vojnic József testvérünk gyakran megfordul Magyarországon, és szívesen olvassa kiadványainkat is.

Utazás fedetlen olajtartállyal

Sokáig fontolgattuk, tervezgettük ezt az utazást, még az indulásunk előtti napokban sem voltunk biztosak benne, hogy rászánjuk magunkat. Szerbiából származunk, de sok éve Németországban élünk. A görögországi út előtt szabadkai kis házukban töltöttük szabadságunkat, a Vajdaságban, onnét indultunk útnak. Már besötétedett Szabadka külvárosában, amikor elindulásunk után egy benzinkútnál megálltunk. Kinyitottam a motorháztetőt, és ellenőriztem az olajsintet. Minimumot mutatott, így töltöttem még bele, hogy a minimum és a maximum között legyen a szintje. E szorgoskodásom közepette hirtelen megállt mellettünk öcsém az autójával. Ő családjával egy Szabadkához közel eső, Bikovo nevű faluban lakik. Beszélgetésünk közben csavartam rá a kupakot az olajosflakonra, amiből kitöltöttem az olajat, majd lecsuktam a motorháztetőt, és elindultunk.

Már kezdett pirkadni, mire a görög határ közelébe érkeztünk. Kiszálltam az autóból, körbenéztem, és csodálkoztam, hogy miért van olyan sok olajcsepp autónk hátulján. Arra gondoltam, hogy valószínűleg a kipufogócsőből folyt ki, ami, ugye, komoly problémát okozhat. Ekkor kinyitottam a motorháztetőt – hát sokkoló volt a látvány. Az öcsémmel való beszélgetés közben elfelejtettem lezárni a tartályt, ahova az olajat kell önteni, így lezáratlan olajtankkal utaztunk 600 kilo-

méteren keresztül. Minden csupa olaj volt, és az olajsint a minimumon állt. Megtaláltuk a kupakot, így le tudtam zárni a tartályt. Nem tudtunk eléggé hálát adni a Jóistennek, hogy így megőrzött bennünket. Folytathattuk utunkat Görögországba, ahol aztán tudtunk olajat venni. Az autót kívülről le kellett mosatnunk, mivel mindenütt olajfoltok éktelenkedtek rajta.

Visszaemlékeztem egy korábbi tapasztalatomra Attila testvéremmel, amikor elfelejtettük (akkor csak) az olajmérőt visszahelyezni, aminek még egy centiméter átmérője sincs, de akkor már 30 kilométer után jelzett az olajlámpa. Mi meg 600 kilométeren keresztül egy még nagyobb nyílással az olajtartályon (kb. 4,5 cm átmérőjű) közlekedtünk, és mégsem történt baj. Ezt csakis a feülről jövő gondviselésnek tudom tulajdonítani.

Szombati összejövetelünk

Életünkben először voltunk itt nyaralni. Néhány nap után elérkezett az első ottani péntek esténk. Szombaton nagyon szerettem volna hittestvérekkel együtt lenni, hogy legalább a heti Bibliatanulmányt közösen átvehessük velük. Bárkitől kérdezősködtünk, senki sem ismert adventistákat a környéken. Az interneten rákerestünk, hogy hol található adventista imaház, de csak Thesszalónikában jelzett, 90 kilométerre tőlünk, vagy Athénben, ami 430 kilométerre volt. Este buzgón kértem Istent, hogy ha talán mégis van hozzánk közelebb adventistáknak valamilyen kis csoportja, akkor valahogy adja tudunkra ezt, hogy időben odatalálhassunk szombaton.

Szombat hajnalban, míg feleségem aludt, átvettem a szombatiskolai tanulmányt, de közben azon szomorkodtam, hogy valószínűleg senki sincs a közelben, akivel ezeket a gondolatokat

megoszthatnánk. Imádkozás után az az ötletem támadt, hogy rákeresek az interneten az angol helyett ezúttal németül arra, hogy van-e adventista imaház itt, a közelben. Most sikerrel jártam, ugyanis két közelebbi helyet is javasolt a kereső. Az egyik csak huszonvalahány kilométerre volt a tartózkodási helyünktől. Reggel gyorsan megreggeliztünk, hogy időben ott legyünk, de így is némileg elkéstünk. Valamivel 10 óra után érünk oda, amikor már elkezdődött volna az összejövetel az ajtón lévő információ szerint. De mivel csak olyan esetben jöttek össze, ha vendégek jöttek külföldről, az összejövetel most elmaradt, ugyanis késő szeptemberben, a nyaralási szezon után már nem számítottak külföldi vendégek érkezésére. Nagy volt a csend, és a bejárati ajtón kívülről állt a kulcs a zárban.

Egy ideig csak figyeltünk, aztán merészkedtünk becsöngetni. Egy fiatal fiú nyitott ajtót, de rögtön hozott magával egy idősebb hölgyet, akivel oroszul tudtunk beszélni. A hölgy tudatta velünk, hogy ők ukrainai menekültek, itt kaptak szállást. Nem voltak gyülekezeti tagok, de ígérte, hogy felhív valakit közülük. Ajánlotta, hogy foglaljunk helyet a teremben. Így is lett, aztán hamarosan egy testvér és egy testvérnő érkezett. Bemutatkoztunk egymásnak, majd beszélgetni kezdtünk. A testvérral angolul, a testvérnővel pedig

németül tudtunk értekezni. Négyen voltunk, és így a beszélgetés is négy nyelven zajlott: angolul, németül, görögül és magyarul. Különleges élmény volt ilyen szombatiskolán részt venni.

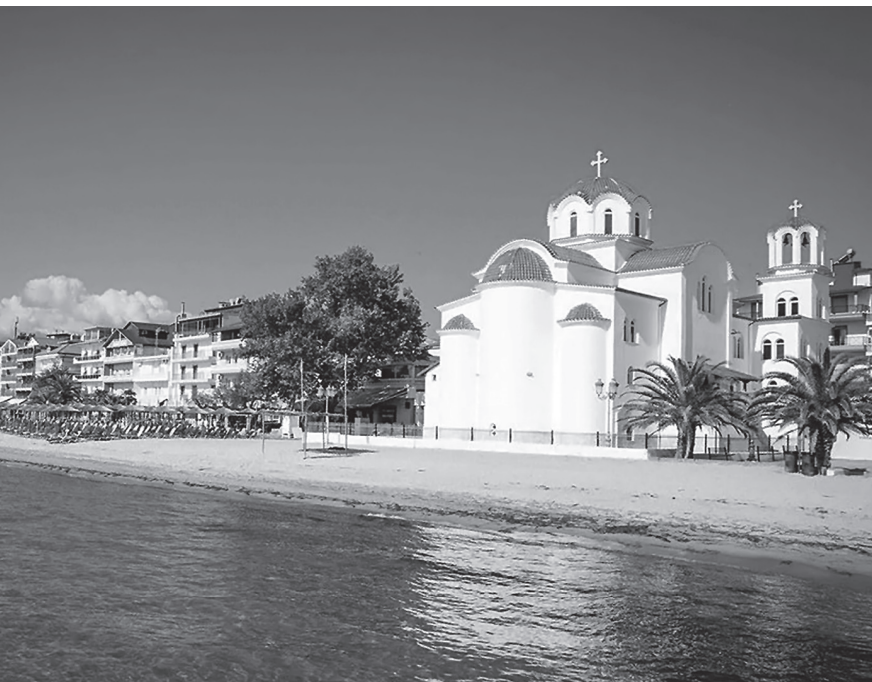
Megismerkedés a görög testvérekkel

A görögországi testvérekkel telefonszámot cseréltünk, így már aznap este ismét találkozni tudtunk velük. Másnap pedig szinte az egész délutánt együtt töltöttük. Egyikük, egy testvérnő, akit ott, a gyülekezetben ismertünk meg, kérte, hogy ha megint hozzájuk szeretnénk menni, akkor jelentsük be előre, hogy tudjanak készülni. Ez a testvérnő gyógytornatanárnőként dolgozik egy ottani középiskolában, de tíz évig Németországban élt, ezért jobban tudott németül, mint angolul. Az oroszot is értette és beszélte, mivel anyai ágról orosz származású, apja pedig görög. Ő kalauzolt bennünket a városban, Kateriniben. Találtunk ott vásárlásunk során olyan aszalt gyümölcsöket, amelyeket már évek óta szerettünk volna beszerezni, de azokon a helyeken, ahol eddig kerestük, nem voltak fellelhetőek. A testvérnő elvezetett bennünket egy olyan üzletbe is, amely – mint kiderült – egy gyülekezeti tagé. Még aznap este meghívott bennünket az otthonába is.

Hálaadás

Sok további kisebb dolgot is említhetnénk, hogy miképpen gondoskodott Isten élelmünkről és a meleg vízről, amit hiányoltunk. Megtanultuk, hogy mindenkor, mindenért hálát kell adnunk, a legkisebb dolgokért is, semmit sem vehetünk magától értetődőnek. A Szentírás is erre buzdít bennünket: „*Mindenkor örüljetelek, szüntelen imádkoztatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata, Jézus Krisztus által, a ti javatokra.*” (1Thess 5,16–18)

Vojnic József

Egy telefonhívás, ami mindent megváltoztatott

Hideg, nyirkos tél van, a város vastag ködbundába burkolódzva álmodik az elmúlt nyár melegéről, és sóvárogva várja a tavasz feltámadását. Már csak egy nap választ el bennünket a karácsonytól, a szeretet ünnepétől. Házunk előtt dideregnek a fák csupasz ágai. Bent, a szobában kellemes meleg van. Amíg mindenki más lázasan készülődik a családi ünnepekre, addig én fekszem az ágyban, és vacogok, érzem, ahogy lassan hatni kezd a lázcsillapító. Bágyadt és fáradt vagyok, meg talán kissé szomorú is. Valahogy nem így képzeltem el az idei év befejező napjainak eltöltését.

A szoba csöndjébe egyszer csak élesen, szinte bosszantóan belevisít a telefon hangja. Kissé kelletlenül nyomom meg az ágyam mellé odakészített kis készülék hívásfogadó gombját.

– Szervusz, Erzsike vagyok! – csacsogja egy kedves, vidám női hang, amely tökéletes ellentétben van jelenlegi lelkiállapotommal.

– Emlékszel, pár évvel ezelőtt milyen szép napokat töltöttünk el együtt a reumakórházban? Te mindig meghallgattál, törődtél velem, még kirándulni is elhívtál a helyi kisvonattal, a Dottóval.

Közben magamban arra gondolok, hogy milyen régen is volt, szinte elfelejtettem őt. Miért pont most hív fel, amikor a betegség gyötrő vasmarokkal fojtogat kívül-belül?

– Hogy miért pont most hívtalak fel? – válaszolt természetes egyszerűséggel ki nem mondott kérdésemre. – Képzeld el, a régi kabátom zsebében megtaláltam azt a vonatjegyet. Annyira hálás vagyok neked azokért a szép napokért! Csupán azt sajnálom, hogy eddig nem hívtalak, hogy ezt elmondjam. Most azonban nagyon erős késztetést éreztem, tudtam, hogy most már nem halogathatom tovább... Hogy vagy? Mi újság Veled? – kérdezte őszinte érdeklődéssel a hangjában.

Ettől fáradt testem, láztól zsibbadt agyam egy szempillantás alatt új erőre kapott, és nagy meglepetésemre én is vidáman válaszoltam:

– Köszönöm, jól vagyok. Nagyon örülök, hogy felhívtál.

A betegség szinte egy pillanat alatt elröpült, és önfeledten elevenítettük fel az átélt történéseket, a hosszú beszélgetéseinket. Éreztük, hogy áldott pillanatok részesei lettünk egy rövidke időre, majd barátságosan elköszöntünk egymástól, szeretetteljes, békés ünnepeket kívánva. Tudtam, hogy ez a hívás nem a véletlen műve volt, hanem az isteni gondviselés egyik hétköznapi csodájának részese lehettem.

Újból megtapasztalhattam azt, amiről így szól a Szentírás: „*Néktek pedig még a fejetek hajszálai [legapróbb gondjaitok] is mind számon vannak.*” (Mt 10,30)

Erzsike hívása pont a legjobbkor érkezett, amikor a legnagyobb szükségem volt arra. Többet jelentett ez nekem a legértékesebb ajándéknál is. Istennek mindig tökéletes az időzítése!

Harmati Gyöngyi

További pillanatképeket életem aprócska történéseiből az alábbi linken lehet olvasni:

<https://abekessegsgizete.blogspot.com/search/label/Pillanatk%C3%A9pek>

Istennel szerzett tapasztalataink az abasári bontás és építés munkái során

A néhány főből álló abasári gyülekezetnek komoly kihívást jelentett a váratlanul ledőlő melléképületi falrész. Nem lehetett tudni, hogy mikor fog ledőlni a tetőszerkezet is. Az őszi, esős időszak után, október elején sikerült elindulni a munkával, pont akkor, amikor a szüretnek is eljött az ideje, így a gyülekezet egyedüli férfi tagja kiesett a munkából. Munkavezető testvérünk mellett csak mi ketten maradtunk a férjemmel mint „helyi erő”.

Tetőt, falat bontani, sittet hordani, alapot ásni, betonozni, falat építeni igazi, erőt igénylő férfi-munka. Az országos felhívásra kaptunk a munkások étkeztetésére anyagi támogatást – amit szívből köszönünk –, de önkéntes munkás nem jelentkezett. Teljes szívből Istenhez fordultunk segítségért, mutassa meg nekünk, hogy a közeli gyülekezetekből, hétköznap is ráérő testvérekből kiket kérhetnénk meg egy-egy napra erre a nehéz munkára. Hálával mondhatjuk, hogy Isten gondoskodott alkalmas és elegendő munkásról, nap-

ról napra: a közeli gyülekezetekből hatan tudtak eljönni (közülük egyvalaki több alkalommal is), és hat lelkész testvér is derekasan kivette a részét a fizikai munkából (akik közül néhányan két napra is el tudtak jönni). Isten biztosította számunkra a kellemes őszi időjárást, és szeretetteljes testvéri légkörben folyt a munka. Minden munkás ingyen dolgozott. Munkavezető testvérünk, aki ács szakember, féláron vállalta a megbízást, sőt ő is napokat ingyen dolgozott. Szarufákat és használt, de jó állapotban lévő téglákat és cserepeket is kaptunk tőle ajándékba. Igyekezett a bontásból megmenteni minél több alapanyagot az újjáépítéshez, ezzel is csökkentve a költségeket. Megható volt számunkra naponta tapasztalni, hogy olyan testvér vezette a munkát, aki valóban Isten dicsőségét kereste, és türelmes volt a sűrűn változó összetételű „szeretetbrigádhoz”.

TAPASZTALATOK

Két egymást követő „csodanapunkat” szeretnénk a folytatásban megosztani veletek:

A fal bontása után elérkeztünk az alap kiásásához, amikor döbbsen szembesültünk a tényekkel: hatalmas, kemény, nehéz kövek voltak a régi alapban, amit kézi erővel, nagy fáradsággal és napokig tartó munkával kellett volna „kibányászunk” (9 méter hosszan és 70 cm mélyen kellett ásunk). Már meg volt szervezve a másnapi nagy betonozásra a „lelkészbrigád”, de most úgy tűnt, hogy abból nem lesz semmi, az alapot kell még ásni napokig. Isten ekkor eszünkbe juttatta, hogy az előző napokban egyik munkás testvérünk javasolta, hogy az alap ásásához erőgép lenne jó. Telefonáltunk gyorsan a helyi Tűzéphez, hogy ismernek-e ilyen szakembert Abasáron. Hívtuk őt telefonon, és 15 percen belül ott is volt, teherautóján a markolóval. Csak ámulva néztük, ahogy jön be a géppel, és kezdődik nem sokkal naplemente előtt az alap kiásása. Sötétedés előtt sikerült végeznie. Kifejeztük felé meggyőződésünket, hogy Isten küldte őt számunkra segítségül, amikor elakadni látszott a munka. Ő is így látta, hiszen éppen el akarta szállítani az erőgépet távolabbi és hosszabb munkára, amikor telefonon hívtuk őt. Ezért volt már a teherautóján a gép. Rövid, de bizalmas beszélgetésünk során elmondta nekünk, hogy ő is hisz Istenben. Bibliája azonban nem volt, így örömmel elfogadott tőlünk egy ajándék Bibliát.

A másik „csodanap” a betonozás napja volt. A faluban történt csőtörés miatt nem volt víz a

gyülekezeti háznál sem, és nem érkezett meg időre a betonozáshoz rendelt anyag sem. Ott voltak azonban a hatalmas, kitermelt kövek, amik útját állták a leendő munkának. A délelőtt így kőhordással telt, s mire ezzel végeztek a férfiak, megjött a víz és a várt anyag is. Elkészült az ebéd is, ami után a lelkészbrigád újult erővel, hatalmas iramban, időben végzett a tervezett munkával. Péntek volt ekkor, és naplementére az alap is „pihenőre térhetett” – a fáradt munkásokkal egyetemben.

Másnap hálásan emlékeztünk meg az istentiszteleten az elmúlt napok csodás tapasztalatairól. Élő, eleven volt az imádkozó és dolgozó gyülekezet. A naponkénti meleg teáról és ebédről a nőtestvérek gondoskodtak. Baleset nem történt a kb. 20 munkanap alatt – komoly imádságok és közös imák kísérték a munkavégzést. December elejére az utolsó cserép is felkerült a tetőre, a nagy munka befejeződött.

Köszönjük a testvéri közösség anyagi támogatását is, amivel megduplázta a helyi erőforrást! Így is egy millió forint felett volt a költségünk, ami viszont többszöröse lehetett volna, ha az emberi erőt és szakértelmet piaci áron kellett volna megfizetnünk.

Azóta is látjuk lelki szemeinkkel szombatonként a szorgos testvéri munkáscsapatot, amikor a kész melléképületre nézünk. Arra gondolunk, hogy így szükséges a lelkek megmentéséért együtt munkálkodnunk. Csakis ezen a módon fejeződhet be Isten műve a földön.

Jóni Tibor és Zsuzsa

EGY KISLÁNY HITE

Kedves Gyerekek! Egy Bibliában feljegyzett igaz történetet elevenítsünk fel most együtt!

Valamikor régen élt Izraelben egy ügyes, kedves kislány. A családjáról nem tudunk közelebbi részleteket. Valószínűleg szegényebb család volt, a szülei szorgalmas emberek lehettek, a munkának értéke volt otthon, mert ez a kislány is megtanult és szeretett dolgozni.

Bizonyára sokat hallott Elizeus prófétáról, aki ebben az időben élt és munkálkodott Izraelben, lehet, hogy találkozott is vele. Elizeus közvetítette a Jóistentől kapott üzeneteket, tisztelték őt Iz-

raelben mindenütt. A mennyből kapott erővel csodálatos dolgokat is cselekedett a bajba jutott emberek megsegítésére: A víz ihatóvá vált, az árthatmas étel ehetővé, a szegény özvegyasszony olaja megszorodott, egy házaspárnak, akik gyermekre vágytak, gyermekük született. Még tovább is sorolhatnánk, hogy mi mindenben segített. Úgy ismerte meg ez a kislány Elizeust, mint „Isten emberét”. A szívébe zárta őt, mert rajta keresztül tanulta meg, hogy milyen a Jóisten – mindig segít a benne bízókna, nem hagyja magukra őket.

Egy alkalommal portyázó szíriai csapatok törtek be az országba. Az ilyen katonák sokszor raboltak, fosztogattak. Mindent vittek, amiről azt gondolták, hogy hasznát vehetik. Ezenfelül embereket is elhurcoltak. Ezt a kislányt is elvitték, messzire a saját családjától, a saját országukba. Ott a szíriai hadsereg fővezérének a házába került szolgálónak.

Otthon már megszokta a szorgalmas munkát, nem esett nehezére, hogy takarítson, rendet tartson, asztalt terítsen és egyéb házimunkákban segítsen. Biztosan nagyon fájt neki, hogy el kellett szakadnia a családjától, de nagyon bízott abban, hogy a Jóisten nem hagyja magára a Benne bízókat. Tudta, hogy ha családjától távol, idegeneket kell is szolgálnia, Isten őrzi, védelmezi, viseli gondját. Erőt is kapott fentről ahhoz, hogy örömmel tudja végezni a munkáját. Nem bántódott folytonosan, nem a saját sorsa miatt aggódott.

A ház ura, Naámán megbetegedett, mégpedig nem akármilyen betegségben: bélpoklos, azaz leprás lett. Ez emberileg gyógyíthatatlan betegség volt. Tudjátok, hogy a kislány mit tett ekkor? Segíteni szeretett volna, mert nem volt szívében gyűlölet és bosszú azért, mert őt idehozták. Odament Naámán feleségéhez, akinek szolgált, és ezt mondta: „Bárcsak az én uram szemben lenne azzal a prófétával,

aki Samáriában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt belpoklosságából.” (2Kir 5,3/b)

Azt mondta, hogy „kétség nélkül”, vagyis biztosan meggyógyulna Naámán, ha eljutna a prófétához. Nem volt benne semmi kételkedés vagy bizonytalanság. Amíg otthon élt, annyira megismerte a Jóistent, hogy teljesen bízott Benne! Elizeust pedig Isten emberének ismerte meg. A hit lényege a megismerésen alapuló bizalom, ami után bizonyossággá válik. Tudta, hogy Istenben bízhat, mert látta, hogy otthonában is gondot viselt azokról, akik segítségért folyamodtak Hozzá.

Olyan bizonyossággal szólott Isten Elizeus próféta által elnyerhető gyógyító hatalmáról, hogy úrnője elmondta férjének, amiről a kislány neki beszélt. Naámán komolyan vette a határozott ígéretet, és elindult Elizeushoz. Elizeus arra szólította fel a fővezért, hogy fürödjön meg hétszer a Jordánban, és meggyógyul. Naámán kételkedett

először, de kísérői tanácsára aztán mégis engedelmeskedett, és meggyógyult. Hit ébredt benne is. Nem tudjuk, mi történt ezután a kislánnyal: tovább szolgált-e Naámánnál, vagy visszamehetett a családjához. Ezt nem jegyezte fel a Biblia, de valószínűleg megkapta ezt a lehetőséget jutalmul.

Ez a történet az őszinte gyermeki hit erejét és értékét mutatja meg. Úgy mutatta be ez a kislány az élő Istent és az ő szolgáját, a prófétát, hogy ez másokban is hitet ébresztett. Nagyon értékes az ilyen hit Isten előtt.

Bennetek is megszülethet ilyen hit! *„Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr!”* – szól egy ige a Bibliában (Zsolt 34,9). Ha meglátjátok, megismeritek, hogy mennyire jó az Úr, akkor olyan bizonyossággal fogtok róla szólni másoknak is, mint az egykori izraeli kislány. Így másokban is hit ébredhet bizonyágtevésetek nyomán!

Megléc Mária

KERESZTSÉGEK

Az elmúlt negyedévben hárman kötöttek szövetséget az Úrral, és lettek testvéreink.

→ *Zugligetben* keresztelkedett meg október 3-án Madarász Ágnes, aki az eleki gyülekezet és Koncz Benő, aki a kecskeméti gyülekezet tagja lett.

→ *Eleken* keresztelkedett meg december 3-án Erdős István testvérünk, aki a békéscsabai gyülekezet tagja lett.

Szeretettel köszöntjük őket, életükre és munkájukra az Úr gazdag áldását kívánjuk!

„Aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által, és tett minket királyokká és papokká az Ő Istenének és Atyjának: annak dicsőség és hatalom mindörökkön örökké! Ámen.”
(Jel 1,5-6)

Emlékezés id. Ottó Mihályra, hosszú életútjára, melyen Ura megtartotta, segítette, vezette őt (1929–2022)

Katolikus családból származott. 1950-ben kezdett katonáéveit Esztergomban töltötte le. Ott, Csongrádi István testvértől hallott az adventüzenetről. Ekkor kezdte el komolyan tanulmányozni a Szentírást, ezt megelőzően még nem volt Bibliája. Fogékony lelkére nagy hatással volt az újonnan felfedezett igazság. A katonaságnál sok szenvedésen ment keresztül meggyőződése miatt.

Huszonnégy évesen kötött szövetséget az Úrral, és a pécsi gyülekezet hűséges tagja lett. Új hitéért szülei kitagadták egy időre, de nem végleg.

Kacsótai lakhelyéről szombatokként Pécsre járt gyülekezetbe. Az ottani nagyszámú ifjúsággal szívesen énekelt az épp akkor Pécsen tanuló Halász István testvér vezetésével. Nagy örömmel vett részt és segített a Balatonlellén épülő *Összeadtalak* munkálataiban az 1950-es években Lenk Lajos testvér vezetése alatt és Molnár Gyula testvérral.

1954-ben vette feleségül Baksa Máriát, akivel 68 évig éltek együtt. Házasságukból három gyermek született: Misi, Márta és Béla.

A szombat megtartása az 1950-es években nagyon nehéz volt. Hitéért munkájából többször elbocsátották, viszont becsületét, szorgalmát látva többször visszahívták dolgozni. Sok éven át dolgozott a mezőgazdaságban, különböző munkaterületeken.

Különös szívéllyel köszöntötte a gyülekezetbe érkező testvéreket, vendégeket és kisgyermeket egyaránt. Társalgási szinten megtanult németül beszélni, így a gyülekezetbe látogató német testvéreket anyanyelvükön köszöntötte. Idős korában is örömmel szolgált éneklésével a gyülekezetben. A pécsi gyülekezet felújítási munkáiban is készségesen vett részt.

Szívügye volt, hogy másokkal megismertesse az általa nagyra értékelt evangéliumot. Amíg egészsége engedte, minden gyülekezeti és evangelizációs tevékenységben örömmel vett részt. Személyes missziós szolgálatot végzett munkái és utazásai közben is. Kéményseprő volt hosszú éveken át, így „házzól házra” járva tett bizonyosságot hitéről és az eljövendő eseményekről, amikor csak lehetősége volt rá. Jellembeli gyengeségeivel való küzdelmében Isten kegyelmére támaszkodott.

Egészségi állapotuk megromlása miatt felségével együtt 2019. november 5-én Gyulára, az adventista szeretetotthonba költöztek. Itt esténként együtt énekeltek kedves, reményt adó énekeiket, mint annak idején fiatalon, a pécsi énekkarban. Türelemmel viselt, rövid szenvedése után 2022. szeptember 16-án halt meg.

Mindig híven vallotta Jób reménységét: „Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” (Jób 19,25) Ebben a reménységben búcsúzunk tőle.

Megemlékezés Nyerges Ferencről (1937–2022)

Nyerges Ferenc testvérünk 1937. augusztus 20-án született, és 2022. december 28-án hunyt el gyors lefolyású, súlyos betegség következtében. Egész életében szorgalmas, tevékeny ember, készségesen szolgáló testvér volt. 1975 óta tartozott a zugligeti gyülekezethez, felszentelt gyülekezeti vénként, bizottsági tagként szolgált hűségesen. Mélyen hívő, szelíd, de elveiben határozott ember volt, a legnehezebb időkben is kitartott az általa megismert és szeretett bibliai igazság mellett. Mindig

lehetett számítani higgadt, bölcs véleményére. Hűséggel látogatta a testvéreket, osztotta az úrvacsorát az olyan testvérek otthonában, akik nem tudtak részt venni az úrvacsorai alkalmakon. Hatalmasan kivette részét a zugligeti imaház és országszerte is sok gyülekezet építéséből, emellett igyekezett mindenkinek segítséget nyújtani műszaki téren a gyülekezeten belül és kívül is.

Hiányozni fog mindannyiunknak, de abban bízunk, hogy Isten országában ismét együtt leszünk, és szolgálhatjuk majd Istent, ígérete szerint: „*Semmi elátkozott nem lesz többé, Istennek és a Báránynak királyi széke benne lesz, és ő szolgálja néki.*” (Jel 22,3)

Vankó Zsuzsa igehirdetése Nyerges Ferenc testvér temetésén (2023. január 12.)

Tisztelt gyászoló család, gyászoló rokonok, ismerősök és gyászoló gyülekezet!

Gyászistentiszteletünk alapigéjét Jób könyve 14. fejezetéből olvasom. Így hangzik a 14. fejezet 11–15. versig terjedő szakasza:

„Mint a víz kiapad a tóból, a patak elapad, kiszárad, úgy fekszik le az ember, és nem kel fel – az egek elmúlásáig sem ébrednek, nem költetnek fel az ő álmukból. Bárcsak engem a holtak országában tartanál, rejtegetnél engem addig, míg elmúlik a te haragod – határt vetnél nekem, azután megemlékeznél rólam! Ha meghal az ember, vajon feltámad-e? Akkor az én hadakozásom minden idejében remélnék, míg elkövetkeznék az én elváltozásom. Szólítanál, és én felelnék néked, kíváncskoznál kezed alkotása után.”

Egy hasonlattal kezdődik a felolvasott igeszakasz: Ha a víz kiapad a tóból, nincs többé tó, ha a patak vize elapad, nincs többé patak. Hasonlóképpen, ha a titokzatos élet – amely nincs az ember hatalmában – távozik a testből, „*az ember nem kel fel többé*”. Az a szívünkhöz közel álló ember,

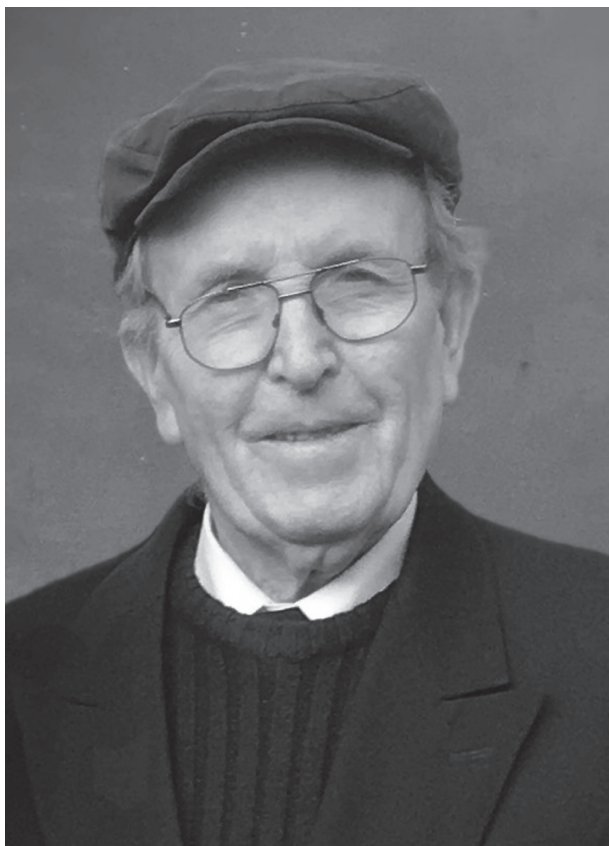
aki volt, immár nincs. Ahogy a költő, Kosztolányi Dezső is mondja *Halotti beszéd* című versében:

Úgy fekszik le ő, ki küzdve tört a jobbra,
Mint önmagának dermedt-néma szobra,
Nem kelti fel se könny, se szó, se vegyszer.

A halállal való találkozás mindig döbbenetet kelt bennünk. Ösztönösen érezzük, hogy a halál nem lehet az élet rendje, ahogy pedig mondani szokták. Az a valaki, akit ismertünk, szerettünk, nem tűnhet csak úgy el a semmibe egy pillanat alatt.

Nyerges Ferenc testvérünk – vagy ahogy időskorában általában mindenki hívta: Feri bácsi – esetében sem tud elménk és szívünk belenyugodni abba, hogy ő nincs. Nagyon, de nagyon hiányozni fog, nemcsak a családjának, hanem sokaknak rajtuk kívül.

– Igaz ember volt, megfontolt, higgadt, kedves beszédű, mindenki iránt jóakarátú. Ugyanakkor igazságszeretet, határozott elvhűség is jellemezte.

– Nyolcgyermekes családban született, és a második világháború utáni nehéz időkre esett élet- és pályakezdése. Még be sem töltötte a tizenhatodik évét, amikor dolgozni kezdett a csepeli Weiss Műveknél. Ahogy a családtól hallottam, fiatal kora ellenére „villanszerelő úrnak” szólították a gyárban, tiszteletre méltó magatartása és kiváló szaktudása folytán.

– Olyan sokoldalú tudós, szorgalmas, megbízható mesterember volt, aki – ahogyan mondani szokás – aranyat ér. Nekem is sokat segített, úgy hívtam őt: egyszemélyes műszaki mentőszolgálat és sürgősségi ellátás.

– Húszéves korában, személyes meggyőződés alapján keresztelkedett meg. Istenbe vetett bizalma, a megváltó Krisztus iránti hűsége töretlen, megingathatatlan maradt haláláig.

– Huszonhat éves korában megnősült, családot alapított. Feleségéről, Katikáról idős korában is

szeretettel beszélt, értékelte szorgalmát, ügyességét, sokoldalúságát. Mindenkor összekötötte őket a hitbeli egyetértés, Isten és az ő beszéde, a Szentírás iránti tisztelet, szeretet. Gyermekéiért, unokáiért kész volt minden áldozatra, szerető figyelemmel kísérte életük alakulását.

Tovább olvasva az alapigét, a következő mondat így hangzik: „Az egek elmúlásáig sem ébrednek, nem költetnek fel az ő álmukból.” Ez megerősíti azt az ösztönös érzésünket, hogy az emberi személyiség nem tűnhet el csak úgy a semmibe, azonnal a halál pillanatában, a halál nem lehet Isten eredeti terve, teremtői akarata. Az idézett igei kijelentés szerint nincs azonnali továbbélés a halál után, de nem is abszolút vég a halál. Öntudatlan, mély alvás következik utána. – „Az egek elmúlásáig sem ébrednek, nem költetnek fel az ő álmukból” – mondja az Írás.

A reformátor Luther Márton szerint a halál alvásában „még annyit sem érez az ember, mint a természetes alvásban, és amikor feltámadnak a halottak, az úgy megy végbe rajtuk, hogy nem is tudják hol voltak.”¹ Alapigénk is arra utal, hogy egyszer fel fognak költetni álmukból, mégpedig a jelen történelem végkifejletekor, amire így utal Jób könyve: amikor „az egek elmúlnak”.

Ennek tudatában fogalmazta meg Jób a maga vágyakozását: „Bárcsak engem a holtak országában tartanál, rejtegetnél engem addig, míg elmúlik a te haragod, határt vetnél nekem, és azután megemlékeznél rólam.” Mintha csak azt mondaná, megpihenés nekem a holtak országában lenni, míg elzúg ez a drámai, félelmetes történelem, azután pedig – hiszem, remélem – „megemlékezel rólam”.

Azt a megfogalmazást az igében, hogy Isten „határt vet” az ember életének, nem úgy kell érteni, mintha Ő önkényesen, általa meghatározott időben elvagdálná az emberek élete fonalát. A jelen életben Isten többnyire hagyja érvényesülni az ok-okozati összefüggéseket. Azt olvassuk az Írásban, hogy Isten „megkönyörül az ő szolgáin, ha látja, hogy elfogyott az erő” (5Móz 32,36). Nem

1 Az 1536-ban írt Jónás könyve magyarázatából.

EMLÉKEZÉS

sokkal halála előtt említette Feri bácsi egyik unokájának, hogy nagyon elfáradt. Amikor az unoka kedvesen biztatta, hogy akkor hát pihenjen, ő így válaszolt: „Nem olyan fáradtság ez, amit ki lehet pihenni.” Bátorítón mondja az Írás: „*Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugszanak fáradtságuktól, és cselekedeteik követik őket.*” (Jel 14,13)

Jób könyve a Biblia egyik legősibb könyve. Jób időszámításunk előtt 2000 körül élt. Nekünk már rendelkezésünkre áll egy erős bizonyosság a feltámadás valóságát illetően: a megváltó Jézus Krisztus feltámadása. Jób még csak vágyakozásként fogalmazta meg, a Szentlélek ihletésére: „*Ha meghal az ember, vajon feltámad-e? Akkor az én hadakozásom minden idejében remélnék, míg elkövetkeznék az én elváltásom.*” (14. vers)

Ezután következik a felolvasott igeszakasz csúcspontja, legszebb része: „*Szólítanál, és én felelnék néked, kívánnoknál a te kezéd alkotása után.*” (15. vers) Ez a mondat egyrészt arról tanúskodik, hogy milyen végtelenül egyszerűen megy végbe a feltámadás Jézus Krisztus dicsőséges visszajövelekor. Egy pillanat alatt megtörténik az ő hívó szavára. Ahogyan Jézus mondta földi életében: „*Ne csodálkozzatok ezen, eljön az óra, és mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, és kijönnek, akik a jót cselekedték, az élet feltámadására, akik pedig a gonoszt művelték, a kárho-*

zat feltámadására.” (Jn 5,28–29) Ahogyan másutt is mondja az ige: aki egykor a világot a semmi-ből megteremtette, „*a holtakat is megeleveníti, azokat, akik nincsenek, elszólítja, mint meglevőket*” (Rm 4,17/b).

Azért lehetséges ez, mert Isten megőrzi az összes valaha élt ember személyiségét, személyiségadatait. Szeretetében hűséggel őrzi, és a vég idején a személyiség azonosságával újrateremti a valaha volt embereket. Istennél nincs nagy különbség élők és holtak között: mindenkor, egyenként ismeri minden értelmes teremtményét, holtakat és élőket egyaránt. „*Mindenek élnek önéki*” – mondta Jézus földi életében. Elevenen élnek a holtak is emlékezetében, szeretetében (Lk 20,37–38).

A legsokatmondóbb, legszebb megfogalmazás a felolvasott igében pedig az, amit a Benne bízó, igazság útján járó emberekről mond: Isten „*kívánnokozni*” fog utánuk, „*kívánnokozni fog kezének alkotása után*”.

Kedves Gyászoló Család! Tudom, hogy vágyakozva gondoltok a viszontlátásra övele Jézus visszajövelekor. Ebbe a reménységbe kapaszkodtok most, a búcsúzásakor is. Bátorítson, erősítsen benneteket az, amit az igében olvastunk: Nem csak ti kívánjátok ezt a találkozást, hanem a megváltó Krisztus is!

Vankó Zsuzsa

Kürtszó – Negyedévenkénti gyülekezeti folyóirat

A Keresztény Advent Közösség megbízásából kiadja a Bibliaiskolák Közössége
Felelős kiadó: a Keresztény Advent Közösség elnöke, valamint a Bibliaiskolák Közössége elnöke
Szerkesztőbizottság: Buda Júlia, Fodor Albert, Udvarhelyi Valéria, Vankó Zsuzsa
Elérhetőségeink: www.kerak.hu/dokumentumtar; e-mail: kurtszo@kurtszo.hu
A kiadó elérhetőségei: 1181 Budapest, Reviczky Gy. u. 46.
Tel. 06-1/267-3947, 06-20/379-6020; www.bikkiado.hu; e-mail: info@bikkiado.hu

ISSN 2732-0499

